No:53:10 Price : Rs:5.00

Herald of Deliverance
விடுதலைத் தூதன்

"...eak evil of no man" - Titus3:2 " Follow peace with all men"-Hebrews12:14

OCTOBER 2008

எனது அனுபவங்கள்

(போதகர் எம்.கே. சாம் சுந்தரம்)

இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் அன்பின் வாழ்த்துக்கள்

ஏறக்குறைய 7 ஆண்டுகளாக பல இடங்களிலிருந்து சேகரித்த சுமார் 200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வரை அச்சடிக்கப்பட்ட, ஆரோக்கிய உபதேசங்கள் அடங்கிய, கிறிஸ்தவ ஆவிக்குரிய புத்தகங்களை, பல மணி நேரம் கொடுத்து, பல இலட்சங்கள் செலவு செய்து மின் நூல்களாக (E-Books) இலவசமாக (மத்தேயு 10:8) உங்கள் கரங்களில் கொடுப்பதற்கு, அற்பரும் நீசருமான எங்களை பயன்படுத்தின உன்னத தேவனுக்கே சகல கனமும் மகிமையும் துதியும் உரித்தாவதாக. இதைப் போன்ற இன்னும் ஆயிரக்கணக்கான புத்தகங்களை தரவிறக்கம் (Download) செய்ய எங்களுடைய இணையதளத்தை சொடுக்கவும்/பார்க்கவும்: www.WordOfGod.in

95 சதவீத புத்தகங்கள் அச்சில் இல்லாதவைகளும், காப்புரிமை முடிந்தவைகளுமே. மீதமுள்ள புத்தகங்கள், நல்ல உபதேசங்களை கொண்டிருப்பதால், முடிந்தவரை ஆசிரியரின் உரிமையோடு மின்-நூலாக, இலவசமாக வெளியிடுகிறோம். ஒருவேளை உங்களுடைய புத்தகம் இப்படி இலவசமாக மின்-நூல் (E-Book) வடிவில் வரக்கூடாது என்று நினைத்தீர்களானால், தயவு செய்து எங்களை மன்னித்துக்கொள்ளுங்கள். எங்களுடைய WhatsApp எண்ணிற்கோ, மின் அஞ்சலிலோ (Email) எங்களுக்கு தெரியப்படுத்துங்கள். உடனடியாக எங்களுடைய இணைய-தளத்திலிருந்து எடுத்துவிடுகிறோம்.

WhatsApp/SMS: +91 90 190 490 70 / +91 7676 50 5599

Email: wordofgod@wordofgod.in

Wishing you in the mighty name of Jesus Christ

We had collected several thousands of old Tamil Spiritual Books which are rich in Sound Doctrines across various places of India for 7 years. Some of them are more than 200 years old books. We have spent millions of hours and money in scanning them and coverting them to E-Books. The work is still in progress. These E-books are published completely free of cost (Matt 10:8) forever. We give all the praise and glory to God for giving this wonderful opportunity to server Him. You can download thousands of similar Tamil Christian E-books from our website www.WordOfGod.in completely free of cost at any time.

95% of these E-Books are not being printed now and their copyrights are already expired. The remaining books are sent as E-Books mostly with the permission from the Authors. If you feel that your books should not be published as E-Book freely, kindly execuse and forgive us. Please let us know the book details by WhatsApp or Email we will remove them from our website.

WhatsApp/SMS: +91 90 190 490 70 / +91 7676 50 5599

Email: wordofgod@wordofgod.in

ஆசிரியர் உரை

அன்பான தூதன் வாசகர்களுக்கு,

எனது இதயங்கனிந்த நல்வாழ்த்துக்கள்.

கர்த்தருடைய பிள்ளைகளாகிய நாம் இந்நாட்களில் சோதனை, வேதனை வழியாகச் செல்லு கிறிஸ்தவர்களுக்காக ஊக்கமாக ஜெபிக்கவேண்டும். ஒரிசா மாநிலத்தில் கிறிஸ்தவர்க இழைக்கப்பட்டுவரும் உபத்திரவங்களைக்குறித்து நாம் அறிந்திருக்கிறோம். மனிதநே இரக்கமில்லாதவர்களாய், கிறிஸ்தவர்களுக்கு விரோதிகளாய் எழும்பி செயல்பட்ட அனைவரையும் க கண்ணோக்கிப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்.

"உலகத்தில் உங்களுக்கு உபத்திரவம் உண்டு" (யோவான் 16:33) என்றார் இயேசு.

"பச்சைமரத்துக்கு (இயேசுவுக்கு) இவைகளைச் செய்தால், பட்டமரத்துக்கு என்ன செ மாட்டார்கள் என்றார்" (லூக்கா 23:31).

ஆதி அப்போஸ்தல சபைகளில் கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் அநுபவித்த தீமைகளை நாம் அறிவ மேலும், கி.பி.13 முதல் 17 ஆம் நூற்றாண்டுகள்வரை சிறப்பாய்ப் போற்றப்பட்ட பரிசுத்தவான்க பாடுகளுக்கு உட்பட்டனர். தீக்கிரையாக்கப்பட்டவர்களும் சிங்கத்திற்குப் பலியானவர்களும் ஏரா அதுபோலவே, இக்கடைசி நாட்களிலும் தேவனுடைய பிள்ளைகள் பலவிதமான தீமை அநுபவித்துவருகின்றனர். இவர்களுக்காக நாம் கண்ணீர் சிந்தி, பாரத்தோடு ஜெபிப்பது, நமது தலை கடமை ஆகும்.

கர்த்தருடைய கிருபையால் தமிழ் மாநிலத்தில் வாழும் நாம் சமாதானத்தை அநுபவித்து வருகி ஆனால், விரைவிலேயே அதுபோன்ற சம்பவங்கள் நமக்கும் நேரிடுமாயின் அவை ஆச்சரியப்ப கவையல்ல. இக்கடைசிக் காலங்களில் ஏற்படுகிற உபத்திரவங்களைக்குறித்து நமது ஆண்டவ கிறிஸ்து ஏற்கனவே முன்னுரைத்திருக்கிறார். பலவித உபத்திரவங்களைச் சகிக்க நமக்குக் கிருபை பெலனும் தேவை.

சிறப்பாக, ஒரிசா மாநில கிறிஸ்தவர்களுக்காக இதயம் நொறுங்கி, கர்ப்பவேதனையோடு ஜெபிப்போமாக. கர்த்தர்தாமே சத்துருக்களாகச் செயல்படுபவர்களின் மனக்கண்களைத் திறந்து, சத்திய வெளிப்படுத்துவாராக. சவுலைச் சந்தித்த கர்த்தர் தேவபிள்ளைகளைத் துன்புறுத்துவோரையும் சந்திப் ஒரிசா மக்களுக்காக நம்மால் இயன்ற உதவியைச் செய்வோமாக.

மேலும், இந்நாட்களில் இயற்கையின் சீற்றங்கள் ஏராளமாக எங்கும் காணப்படுகின்றன. ந நாட்டில் பீகாரிலும், மற்றும் சில மாநிலங்களிலும் ஏற்படுகிற அழிவுக்காக நாம் ஜெபிக்கவேண்டும். இ மாத்திரமல்ல, அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளிலும் சூறாவளியைப்போன்ற காற்று பயங்கரமான தீமை விளைவித்து வருகின்றது. இன்று, அங்கு நேரிடும் தீமைகள் வருங்காலத்தில் நமக்கும் நேரி என்பதற்கோர் சந்தேகமேயில்லை.

நம் நாட்டின் சமாதானத்துக்காக நாம் ஜெபிக்கவேண்டும். அரசியல் தலைவர்களுக்காக ந ஜெபிக்கவேண்டும். அரசாங்க ஒழுங்குகளுக்காக நாம் ஜெபிக்கவேண்டும். நாம் சமாதானத்தோ ஜீவனம்பண்ணும்படிக்கு ஒரு நல்ல அரசாங்கம் அமையவேண்டும்.

"நாம் எல்லாப் பக்தியோடும் நல்லொழுக்கத்தோடும் கலகமில்லாமல் அமைதலுள்ள ஜீ பண்ணும்படிக்கு, ராஜாக்களுக்காகவும், அதிகாரமுள்ள யாவருக்காகவும் அப்படியே செய்யவேண் (1 தீமோ.2:2).

நாம் எதிர்பார்க்கிற தேர்தலின் நாட்களில் நல்லதொரு அரசாங்கம் அமைய நாம் ஊக்க ஜெபிப்போம். கட்சிகளுக்காக அல்ல, சமாதானத்துக்காக ஜெபிக்கவேண்டியதே அவசியம். தேவ தெரிந்துகொள்ளப்படும் கட்சியின் ஆட்சியே நமக்குத் தேவை.

ஜெபத்தைக் கேட்கிற தேவன் நிச்சயமாகவே நமது ஜெபங்களைக்கேட்டு நம்மை நடத்தி காப்பார்; ஆசீர்வதிப்பார். ஆமென்.

அன்புள்ள

R. K. Sam

எனது அனுபவங்கள்

(...போதகர் எம்.கே. சாம் சுந்தரம் அவர்கள் தனது ஆவிக்குரிய பிறந்தநாளான 11.7.08 அன்று கொடுத்த தேவசெய்தி)

உலகில் அநேகரும் தங்களது வாழ்நாட்களின் ...ய நாட்களைக் கொண்டாடி மகிழ்வது இயல்பு. ...களை *விசேஷித்துக்கொள்ளுகிறவன் கர்த்த... ...ன்று விசேஷித்துக்கொள்ளுகிறான். நாட்... விசேஷித்துக்கொள்ளாதவனும் கர்த்தருக்... விசேஷித்துக்கொள்ளாதிருக்கிறான்*'' என்று ... கூறுகிறது. எங்களது குடும்பத்தில் நாங்கள் ...களை விசேஷித்துக் கொண்டாடுவது வழக்க... திருமணமானபின்புதான் எனது மனைவி ... பிறந்தநாளைக் குறிப்பிட்டு ஸ்தோத்திரிக்கச் ...வார்கள். அதற்குமுன்பு நானோ, எனது குடும் ...னரோ அவ்வாறு செய்தது இல்லை. நான் இவ் ...வில் பிறந்த நாளைக்காட்டிலும், எனது ஆவிக் ... பிறந்த நாளைத்தான் அதிக முக்கியப் ...துவேன்.

1. அகாலப்பிறவி

"*எல்லாருக்கும் பின்பு, அகாலப்பிறவி போன்ற ...க்கும் தரிசனமானார்*'' (1 கொரி.15:8).

இது அப்போஸ்தலனாகிய பவுலின் கூற்று. இது ... அநுபவமுமாகும். மேற்கண்ட வேதபகுதியை ...எத்தனையோ முறைகள் வாசித்திருக்கிறேன். ...ல், இன்றைய தினத்தில் நான் அதனை வாசித் ...து இது எனக்கோர் புதிய வெளிப்படுத்தலைத் ...

பவுல் அப்போஸ்தலன், தான் உலகில் பிறந்த ...ளகுறித்துத்தான் இவ்வாறு கூறியுள்ளார். ...ல் பிறக்கும் ஒவ்வொரு குழந்தையும் தனது ... வயிற்றில் குறிப்பிட்ட நாட்கள் இருந்து ...த பின்னர்தான், தாயின் கர்ப்பத்திலிருந்து ...படவேண்டுமென்பது தேவனுடைய நியதி. ... முன்னர் இவ்வுலகில் குழந்தைகள் பிறப்ப ...ண்டு. அக்குழந்தைகளை, "அகாலப் பிறவி" ... அழைப்பர்.

'அகாலப் பிறவி' என்ற சொல் ஆங்கில வேதா ...ழிபெயர்ப்பில், "born out of due time" என்று ...ட்டுள்ளது. மற்றுமோர் வேதாகம மொழி பெயர்ப்பு, "Premature and was dead" என்று கூறுகின்றது. அதாவது, செத்துப் பிறந்த குழந்தை என்பதாகும். பவுல் அப்போஸ்தலனது கூற்றோடு நானும் எனது பிறந்த நாளை ஒப்பிட்டுக் கூறவிரும்புகின்றேன்.

நான் எனது தாயின் வயிற்றிலிருந்து வெளிவந்தபோது ஏறக்குறைய மரித்தநிலையில்தான் காணப்பட்டேன். தாயின் உடலிலிருந்து குழந்தை தனது போஷிப்பைப் பெற்றுக்கொள்ள அதன் தொப்புள் கொடியே அதற்கு உதவுகின்றது. நான் எனது தாயின் வயிற்றிலிருந்தபோது, அந்தத் தொப்புள் கொடி அமைந்திருக்கவேண்டிய முறையில் இல்லாது, மாலைபோன்றுள்ள பலச் சுற்றுகளால் எனது கழுத்தைச் சுற்றியிருந்ததால், நான் எனது தாயின் கர்ப்பத்திலிருந்து செத்த குழந்தையைப்போன்றுதான் வெளிவந்தேன் என்பார்கள் எனது தாயார். குழந்தைகள் பிறந்தவுடன் அழும். நானோ அழவில்லை. சில மருத்துவங்கள் செய்துபின்னர்தான் நான் அழுதேனாம். ஆம், நானும் பவுல் அப்போஸ்தலனைப் போன்றதோர் அகாலப் பிறவிதான் என்று கூறினும், அது மிகையாகாது.

"*அதற்குப்பின்பு யோபு தன் வாயைத்திறந்து, தான் பிறந்த நாளைச் சபித்து*'' (யோபு 3:1),

"*நாளைச் சபிக்கிறவர்களும், லிவியாதானை எழும்பப்பண்ணத்தக்கவர்களும், அதைச் சபிப்பார்களாக*'' (யோபு 3:8).

யோபின் புத்தகத்தில் முதலாம், இரண்டாம் அதிகாரங்களில் அவனது உத்தமத்தைக்குறித்தும், உண்மையைக்குறித்தும் வாசிக்கிறோம். மூன்றாம் அதிகாரத்தில் அவன் தனது பிறந்த நாளைச் சபிக்கிறதை வாசிக்கிறோம். நம்மில் அநேகரும் வியாதி, பெலவீனம், கஷ்டங்கள், நிந்தைகள் ஆகிய இவைகளைச் சந்திக்கும்போது, யோபு கூறினதுபோன்றே நமது பிறந்த நாளைச் சபிக்கிறோம்.

"நான் ஏன்தான் இவ்வுலகில் பிறந்தேனோ?'' என்று நமது பிறந்த நாளை எண்ணி துக்கிக்கிறோ

மல்லவோ? சிலர், இதனை வெளியரங்கமாகக் கூறி நொந்துகொள்ளுவர். மற்றும் சிலர், தம் உள்ளத்திலே இதனை வைத்து நொந்து வாழ்வர். இது சரியன்று. பவுலோ, தன்னை அகாலப்பிறவி என்று கூறினும், தேவ கிருபையை எண்ணித் துதித்தான்.

அன்பானவர்களே! நீங்களும் நானும் இவ்வுலகில் பிறந்த நாளை மிகைப்படுத்திக் கொண்டாடாவிடினும் தேவ தயவை எண்ணி, அந்நாளுக்காக ஸ்தோத்திரிக்கவேண்டும். தேவன் தமது நோக்கத்தை நம்மில் நிறைவேற்ற இவ்வுலகில் நம்மை அவதரிக்கச்செய்தாரே என்றெண்ணி, தேவனைப் புகழுதலே ஏற்புடைத்தாகும்.

2. எனக்குத் தரிசனமானார்

"எல்லாருக்கும் பின்பு, அகாலப்பிறவி போன்ற எனக்கும் தரிசனமானார்" (1 கொரி.15:8).

இச்சொற்கள் பவுல் அப்போஸ்தலனுடைய இரட்சிப்பின் நாளைச் சுட்டிக்காட்டுவதாகும். பவுலைப்போன்றுள்ள தரிசனம் நம் அனைவருக்கும் கிடையாவிடினும், கர்த்தர் ஒவ்வொருவரையும் ஒவ்வொருவிதமாகச் சந்தித்து, தமது இரட்சிப்பென்னும் பேழைக்குள் கொண்டுவருகிறார்.

"அப்படியிருந்தும், நான் என் தாயின் வயிற்றிலிருந்ததுமுதல், என்னைப் பிரித்தெடுத்து, தம்முடைய கிருபையினால் அழைத்த தேவன்" (கலா.1:15),

இங்கு, தான் இவ்வுலகில் பிறக்குமுன்னரே தனது தாயின் வயிற்றிலேயே, இரட்சிக்கப்படுவதற்கென பிரித்தெடுக்கப்பட்டவன் என்று பவுல் அப்போஸ்தலன் கூறியுள்ளது காண்க. நம்மில் அநேகரும் வளர்ந்த பின்னர் நமது தாயை நினைப்பது இல்லை. ஆனால் தேவனோ, நம்மை நம் தாயின் வயிற்றில் உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கும்போதே நினைக்கிறார்; பிரித்தெடுக்கிறார், இரட்சிக்கிறார் என்பதை அறிந்துகொள்ளுங்கள்.

தனக்கு இயேசு கிறிஸ்து தரிசனமான நாளைப் பவுல் அப்போஸ்தலன் அகிரிப்பா இராஜாவுக்கு முன்பாகக் கூறும்போது, *"நான் அந்தப் பரம தரிசனத்துக்குக் கீழ்ப்படியாதவனாயிருக்கவில்லை"* என்று வெளியரங்கமாகக் கூறியுள்ளார். இயேசு கிறிஸ்து உயிர்த்தெழுந்தபின்பு, தம் சீஷர்களுக்கு எழுத்தின்படியே தரிசனமானார். பவுல் அப்போஸ்தலனே அவ்விதத் தரிசனத்தைப் பெறவில்லை. இயேசு சீஷர்களைத் துன்புறுத்தச் செல்லும் வழியிலே அவருக்கு இயேசு தரிசனமானார். அநேகர் தங்கள் இரட்சிப்பின் நாளை இன்று மறந்துவிடுகின்றன

"நீ எகிப்துதேசத்திலிருந்து புறப்பட்ட நாள் நீ உயிரோடிருக்கும் நாளெல்லாம் நினைக்கும் ..." (உபா.16:3).

*'எகிப்து தேசத்தைவிட்டுப் புறப்பட்ட நா*ள் என்பது, இயேசு கிறிஸ்து நம்மைச் சந்தித்து, நம் பாவங்களைத் தமது இரத்தத்தால் கழுவி, நம்மை இரட்சித்த நாளாகும். இந்த நாளை வாழ்நாளெல்லாம் ஒரு விசுவாசியும் மறத்தல் கூடாது. இந்த நாளை எண்ணி, நம் வாழ்நாளெல்லாம் கர்த்தரைத் துதித்து மகிமைப்படுத்தவேண்டும்.

எனது இரட்சிப்பின் நாளை நான் மறக்க மாட்டேன். "நீ எந்த நாள் இயேசுவை இரட்சகராக ஏற்றுக்கொண்டாய்?" என்று நள்ளிரவில் தூக்கத்திலிருந்து விட்டு என்னை எழுப்பிக் கேட்டால், நான் சற்றும் தயங்காமல், "11.7.54" என்று கூறுவேன். இன்று சிலர், அவர்கள் இரட்சிக்கப்பட்ட நாள் எதுவென்று தெரியாமலே வாழ்கின்றனர். அவர்கள் பரிதாபத்துக்குரியவர்களே.

இதனை வாசித்துக்கொண்டிருக்கும் அன்பானவர்களே! நீங்கள் இயேசுவின் தரிசனத்தைப் பெற்றிருக்கிறீர்களா? இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தால் கழுவப்பெற்று, பாவமன்னிப்பின் நிச்சயத்தைப் பெற்றிருக்கிறீர்களா? பாவமன்னிப்பின் நிச்சயத்தைப் பெற்றவர்கள் அந்நாளை நினைவுகூர்ந்து போதும் தேவனை ஸ்தோத்திரிக்கிறீர்களா? வரை இந்த விலையேறப்பெற்ற இரட்சிப்பை பெறாதிருப்பீர்களாயின் உங்களையே ஆராய்ந்து இம்மேலான இரட்சிப்பைப் பெற்றுக்கொள்ள களை அர்ப்பணிப்பீர்களாக.

3. *"நான் அப்போஸ்தலரெல்லாரிலும் சிறியவனாயிருக்கிறேன்"* (1 கொரி.15:9);

இங்கு, அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் தனது ஊழியத்தின் அழைப்பைக்குறித்துக் கூறுகிறார். தன

ஸ்தலன் என்ற தெளிவைப் பெற்ற பவுல் ஒரு வானாவார். ஊழியஞ்செய்யவேண்டு ல், ஒவ்வொருவருக்கும் சிறப்பானதோர் அவசியம்.

"அவர்கள் கர்த்தருக்கு ஆராதனை செய்து, உப கொண்டிருக்கிறபோது: பர்னபாவையும் யும் நான் அழைத்த ஊழியத்துக்காக அவர் பிரித்துவிடுங்கள் என்று பரிசுத்தஆவியான ளம்பற்றினார்" (அப்.13:2).

இங்கு, பரிசுத்த ஆவியானவர் பவுலை ஊழியத் பிரித்து அழைத்ததைக் காண்கிறோம். து ஊழியத்திற்கென்று நம்மைப் பிரித்து, அழைக்கும் நாள் நம் ஒவ்வொருவருக்கும் கையின் ஒரு முக்கியமான நாளாகும். நாம் பாவமன்னிப்பின் நாளை எண்ணி ஸ்தோத் கிறதுபோன்று, ஊழிய அழைப்பைப்பெற்று ன்று பிரிந்து வந்த நாளை எண்ணி, ஸ்தோத் தும் மிக, மிக அவசியமாகும்.

"மேலும், ஆரோனைப்போல தேவனால் கப்பட்டாலொழிய, ஒருவனும் இந்தக் கன ஊழியத்துக்குத் தானாய் ஏற்படுகிறதில்லை" 5:4).

"நீங்களோ, உங்களை அந்தகாரத்தினின்று தம் ய ஆச்சரியமான ஒளியினிடத்திற்கு வர வருடைய புண்ணியங்களை அறிவிக்கும் த் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட சந்ததியாயும், ராஜ ஆசாரியக்கூட்டமாயும், பரிசுத்த ஜாதியா அவருக்குச் சொந்தமான ஜனமாயும் இருக்கிறீர் (1 பேதுரு 2:9).

பொதுவாக, இரட்சிக்கப்பட்ட அனைவரும் து ஊழியரே ஆவர் என்று வேதம் கூறுகிறது. "ஊழியத்தின் அழைப்பு" என்று சொல்லப் ஓர் தெளிவான அனுபவமாகும்.

"சவுல் எங்கள்மேல் ராஜாவாயிருக்கும்போதே வேலை நடத்திக்கொண்டுபோனவரும் நடத் ண்டுவந்தவரும் நீரே; கர்த்தர்: என் ஜன இஸ்ரவேலை நீ மேய்த்து, நீ இஸ்ரவேலின் தலைவனாயிருப்பாய் என்று உம்மிடத்தில் ரே என்றார்கள்" (2 சாமு.5:2).

இவ்வசனம் எனது ஊழியத்தின் அழைப்பை உறுதிப்படுத்தியது. என்னுடைய வாழ்க்கையிலே கர்த்தர் என்னை அழைத்த அழைப்பை நான் அறி வேன். அவருடைய அழைப்பின் சத்தம் என் காது களில் தெளிவாக விழுந்தது. அதுவே என்னை இந் நாள்வரை ஊழியத்தில் நிலைத்து நிற்க, பெலன் தருகிறது.

மற்றவர்கள் சொல்லும் தீர்க்கதரிசன வார்த்தை களை மட்டும் நம்பிச்சார்ந்து, சிலர் கர்த்தருடைய ஊழியத்திற்குத் தங்களை ஒப்புக்கொடுப்பதுண்டு. அந்த வெளிப்படுத்தல்கள் உண்மையாக இருக்க லாம். ஆனால், அவைகளெல்லாம் தேவன் நமக்குத் தரும் வெளிப்படுத்தலை உறுதியாக்கவேண்டு மேயன்றி, முற்றிலும் பிறர் கூறும் தீர்க்கதரிசன வார்த்தைகளின் அடிப்படையில் தேவ ஊழியத்தைச் செய்வது சரியல்ல.

'அப்போஸ்தலன்' என்ற சொல்லின் பொருள், "அனுப்பப்பட்டவன்" என்பதாகும். ஆம், இயேசு கிறிஸ்து தம்முடைய பன்னிரெண்டு சீஷர்களையும் அழைத்து, தமது ஊழியத்திற்கு அனுப்பினார்; அவர் களுக்குக் கிருபையும் அதிகாரமும் கொடுத்தனுப்பி னார். பரிசுத்த பவுலும் கர்த்தரால் அனுப்பப்பட்டு பல இடங்களில் சுவிசேஷத்தைக் கூறினார். அவரு டைய மிஷனரி பயணங்களின் வாயிலாக, பல சபைகள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன.

மேலும், அப்போஸ்தலனுக்குரிய அற்புத அடையாளங்கள் அவர் மூலமாய் நிறைவேறின. *"அவனுடைய சரீரத்திலிருந்து உறுமால்களையும் கச்சைகளையும் கொண்டுவந்து, வியாதிக்காரர்கள் மேல் போட வியாதிகள் அவர்களைவிட்டு நீங்கிப் போயின; பொல்லாத ஆவிகளும் அவர்களை விட்டுப் புறப்பட்டன"* (அப்.19:12). ஆம், அப்போஸ்தலர் களின் ஊழியத்தில் நிச்சயமாக அற்புதங்கள் நடக் கும்; சபைகள் ஸ்தாபிக்கப்படும்.

தேவ கிருபையினால் என்னுடைய ஊழியத்தி லேயும் சில கிளைச் சபைகள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு முன் னேறி, இன்று பெரிய சபைகளாக விளங்குகின்றன. தேவன் எனக்கு அளித்த மற்றோர் கிருபையைக் குறித்துச் சொல்லும்படி விரும்புகிறேன். பரிசுத்த ஆவியினைப் பெறாத நூற்றுக்கணக்கான மக்களை,

அந்நிய பாஷையின் அடையாளத்துடன் அபிஷேகம் பெறும்படி, நான் வழிநடத்தியிருக்கிறேன்.

எல்லா மகிமையும் கனமும் தேவனுக்கே உண்டாவதாக.

4. "*தேவனுடைய சபையைத் துன்பப்படுத்தினதினாலே*" (1 கொரி.15:9)

அப்போஸ்தலனாகிய பவுல், தான் இரட்சிக்கப் பட்டுப் பல ஆண்டுகள் கடந்த பின்னரும், தான் இரட்சிக்கப்படாத நாட்களில் சபையைத் துன்பப் படுத்தி வந்ததைக்குறித்து, அடிக்கடி தன் நிருபங் களில் எழுதியிருக்கிறதை நாம் காணமுடியும். அவருடைய பெரும்பாதகத்தைக் கர்த்தர் மன்னித்த பின்னரும், அவரால் அதனை மறக்கமுடியவில்லை. ஆம், நம்முடைய வாழ்க்கையிலும் அதுபோன்ற எத்தனையோ சம்பவங்கள் உண்டு. கர்த்தர் மறந்தா லும் மன்னித்தாலும், நாம் நமது பலவீனங்களை மறக்க முடிகிறதில்லை.

இதின் வாயிலாக நாம் ஒரு பாடத்தைக் கற்றுக் கொள்ளலாம். ஒரு சிலர் தாம் இரட்சிக்கப்பட்ட பின் னரும் சபையைத் துன்பப்படுத்துகின்றனர். கர்த்தரு டைய ஊழியர்களை நிந்திப்பதோ, தேவனுடைய ஊழியங்களைக்குறித்துக் குறை கூறுவதோ உண்டு. இவை கர்த்தருக்குப் பிரியமில்லாத காரியங்களாகும். மற்றும் சிலர் ஊழியத்திற்கென்று வாங்கப்பட்ட பொருட்களையும், சபையின் உபயோகத்திற்காகப் பயன்படுத்தும் பொருட்களையும் சேதப்படுத்துகின் றனர். இது அவர்களுக்குச் சாபமாகவே அமையும். சில ஊழியர்களும் விசுவாசிகளும் இவ்விதமான செயல்களில் ஈடுபடுவதுகுறித்து மனம் வருந்துகின் றேன்.

இரட்சிக்கப்படுவதற்கு முன்னும், பின்னும் தேவ ஊழியத்திற்கு இழைக்கும் தீமைகளை விசுவா சிகள் ஒருபோதும் மறத்தல்கூடாது. கர்த்தர் ஈவாகக் கொடுத்த வாழ்நாட்களில் அவர்கள் தங்களைச் சீர்ப் படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். அப்படிப்பட்டவர்கள், தேவனுடைய ஊழியர்களையோ, ஊழியங்களையோ அல்ல, தேவனையே துன்பப்படுத்துகிறார்கள் என் பதை நினைவிற்கொள்ளவேண்டும்.

சவுல் கர்த்தருடைய பிள்ளைகளுக்குத் தீங்கு இழைக்கும்போது, அவன் கேட்ட சத்தம் என்ன? *"சவுலே, சவுலே, நீ என்னை ஏன் துன்பப்படு கிறாய்" என்பதாகும். "அதற்கு அவன்: ஆண்ட நீர் யார், என்றான். அதற்குக் கர்த்தர்: நீ து படுத்துகிற இயேசு நானே; ... என்றார்"* (அப்.9

இதிலிருந்து நாம் அறிவதென்ன? நம்மில் கிலும் தேவ ஊழியர்களுக்கோ தேவ சபைக் அன்றி, ஊழியத்திற்குப் பயன்படுத்தும்பொரு ளுக்கோ சேதம் விளைவிப்போமானால், கிறிஸ்து இயேசுவுக்கே செய்கிறோம் என்பதை தில் கொள்ளவேண்டும். அதனால் வரும் வி அவர்கள் தங்கள் வாழ்வில் அடைந்தே தீரவேண் அந்த நாளுக்குமுன்னர் அவர்கள் மனந்திரும் நல்லது.

தேவனுடைய கிருபையினால் அதுபோ செயல்களில் நான் ஈடுபட்டதில்லை என உ யாகக் கூறமுடியும். சத்தியத்தை அறியாமல் இ காலத்தில் தேவ மக்களுக்கு நாம் தீமை செய் தால், தேவன் அதைப் பொருட்படுத்துகிறதில் அதனைத் தேவன் நமக்கு மன்னிக்கிறார்.

ஆனால், விசுவாசிகளும் ஊழியர்களுமா பும், சிலர் மொட்டைக் கடிதங்களை எழுதுகின் மற்றும், பிசாசின் வல்லமைகளைப் பயன்ப கர்த்தருடைய பிள்ளைகளுக்கும் ஊழியர்களு தீமையும் செய்கின்றனர். அது அவர்களுக்கே தீ யாக முடியும். மேலும், அதின் விளைவு அ ளுக்கு மிகவும் பரிதாபமாகவும் அமையும். அத ஊழியர்களும், விசுவாசிகளும் எச்சரிப்புடன் வதே அவசியம்.

5. "*நான் அப்போஸ்தலனென்று பேர்பெறுவதற்கும் பாத்திரன் அல்ல*" (1 கொரி.15:9)

பரிசுத்த பவுலின் மிகுந்த மனத்தாழ் நாம் இங்குக் காண்கிறோம். அவருடைய கிறி வாழ்வின் அநுபவங்கள் மிகுதி. எனினும் தன்னை அதிகமதிகமாகத் தாழ்த்தினார். இல், அவர் தன்னை அப்போஸ்தலனின் ப கீழாகத் தாழ்த்தினார்; கி.பி.64 இல், "நான் வான்கள் எல்லாரிலும் சிறியவன்" என்றார்; இல், "நான் பாவிகளில் பிரதான பாவி" என் னார். என்னே, அவருடைய தாழ்மை!

ஆனால், நாமோ இதற்கு எதிர்மாறாகச் சிந்திக்றோம்; செயல்படுகிறோம். கிறிஸ்தவ அனுபவங்ன முதிர்ச்சி நம்மைப் பெருமைகொள்பவர்களாகல; தாழ்மையுள்ளவர்களாக மாற்றவேண்டும்.

பவுல் தன்னுடைய அனுபவங்களைக் கூறும்து, *"தூஷிக்கப்பட்டு, வேண்டிக்கொள்ளுகி; இந்நாள்வரைக்கும் உலகத்தின் குப்பையைப்லவும், எல்லாரும் துடைத்துப்போடுகிற அழுக்போலவுமானோம்"* என்று 1 கொரி.4:13 இல்யுள்ளார். *"அவர்களெல்லாரிலும் நான் அதிக பிரயாசப்பட்டேன்"* என்று சொன்ன பவுல், *கிலும் நான் அல்ல, என்னுடனே இருக்கிற தேவபையே அப்படிச் செய்தது"* என்று கூறியுள்ளதுருடைய தாழ்மையைச் சிறப்பித்துக் காட்டுறது. பவுல் தன்னைத் தாழ்த்தின விதத்தை, போஸ்தலர் 14 ஆம் அதிகாரத்தில் காணலாம்.

பர்னபாவை யூப்பித்தர் என்றும், பவுல் பிரசங்தை நடத்தினவனானபடியினால் அவனை மெர்க்என்றும் சொன்னார்கள்.

அல்லாமலும் பட்டணத்துக்கு முன்னே இருந்தபித்தருடைய கோவில் பூஜாசாரி எருதுகளையும்லைகளையும் வாசலண்டையிலே கொண்டு ஜனங்களோடேகூட அவர்களுக்குப் பலியிடயிருந்தான்.

அப்போஸ்தலராகிய பர்னபாவும் பவுலும்தைக் கேட்டபொழுது, தங்கள் வஸ்திரங்களைக்த்துக்கொண்டு, கூட்டத்துக்குள்ளே ஓடி, உரத்தமாய்:

மனுஷரே, ஏன் இப்படிச் செய்கிறீர்கள்? நாங்க உங்களைப்போலப் பாடுள்ள மனுஷர்தானே; என்றார்கள் (அப்.14:12,13,14,15).

இந்நாட்களில் சுவிசேஷ நற்செய்தி கூறும்கூட்டங்களிலே, சிறப்பு செய்தியளிக்க தேவ பிள்ளைகளைக் கணப்படுத்த, பொன் போர்த்துகின்றனர். பூமாலைகள் அணிவிக்னர். இது முற்றிலும் தவறு.

அரசியல்வாதிகளுக்குச் செய்யப்படுமாப்வே ஊழியர்களையும், விசுவாசிகளையும்படுத்துவது சரியன்று. இவ்விதச் செயல்கள் ஆவிக்குரிய ஊழியர்களையும், ஊழியங்களையும் விட்டு, அறவே அகலவேண்டும்.

என்னைக்குறித்தும் சிலர் விளங்கிக்கொள்ளாமல், எனக்கும் இதுபோன்ற மரியாதைகளைச் செய்ய வந்ததுண்டு. அப்போது நான் தடை செய்திருக்கிறேன். கிறிஸ்தவ உலகத்தில் இந்தப் பழக்கம் முற்றிலும் அகன்றுபோக நாம் ஜெபிப்போமாக. பவுலைப் போன்றுள்ள தாழ்மையை அணிந்துகொள்வோமாக.

6. "ஆகிலும் நான் இருக்கிறது தேவகிருபையினாலே இருக்கிறேன்" (1 கொரி.15:10)

ஊழியத்தில் ஒவ்வொருவரின் மிக அத்தியாவசியமான தேவை தேவகிருபையாகும். நம்முடைய அறிவுக்கூர்மையாலேயோ, கல்வித் தகுதியாலேயோ, வேதாகமக் கலாசாலையின் பட்டப்படிப்பினாலேயோ நாம் ஊழியஞ்செய்யத் தகுதியுடையவர்கள் ஆகிறதில்லை. தேவ கிருபையாலேதான் நமது ஊழியத்தின் அழைப்பை நிறைவேற்றமுடியும்.

தேவகிருபைக்காக அதிகாலையில் எழுந்து, இரண்டு, மூன்று பாடல்களைப்பாடி ஜெபித்தால் மட்டும் போதாது. அந்தந்த நாளுக்குரிய கடமைகளை நிறைவேற்றவும், கர்த்தருக்கு ஊழியஞ்செய்யவும் தேவகிருபையைக் கர்த்தரிடம் கேட்கவேண்டும். எப்போதும் நம் சிரசின்மேல் அவரது அபிஷேகம் நிரம்பிவழியவேண்டும். நமது வாழ்வின் எதிர்மாறான எந்தச் சூழ்நிலைகளையும் கண்டு நாம் முறுமுறுக்காது, மனரம்மியத்தோடு ஊழியஞ்செய்ய, தேவ கிருபை நமக்குத் தேவை.

"தாழ்ந்திருக்கவும் எனக்குத் தெரியும், வாழ்ந்திருக்கவும் எனக்குத் தெரியும்; எவ்விடத்திலும் எல்லாவற்றிலும் திருப்தியாயிருக்கவும் பட்டினியாயிருக்கவும், பரிபூரணமடையவும் குறைவுபடவும் போதிக்கப்பட்டேன்" (பிலி.4:12).

இது பவுல் அப்போஸ்தலனுடைய அனுபவம் மாத்திரமல்ல, என்னுடைய அனுபவமும்கூட. மேலும், இது நம் ஒவ்வொருவருடைய அனுபவமாகவும் இருத்தல்வேண்டும். ஊழியத்திலே நான் கடந்து வந்த பாதையின் ஒரு சில சம்பவங்களைக்குறித்துக் கீழே எழுதுகிறேன். இது பலருக்கும் பயனுடையதாயிருக்குமென்று எண்ணுகிறேன்.

எனது ஊழியத்தின் ஆரம்ப நாட்களில் அப்போஸ்தல கிறிஸ்தவ சபைக்கு ஒரே ஒரு கிளைச் சபைதான் இருந்தது. அது இராயபுரத்தில் அமைந்திருந்தது. ஏறக்குறைய இருபது அல்லது இருபத்தைந்து நபர்களே அச்சபையில் அங்கத்தினராக இருந்தனர். அங்கு, ஞாயிறுதோறும் காலை 7 மணிக்கு ஆராதனை துவங்கும். புரசையில் உள்ள தலைமைச் சபையில் ஞாயிறு காலை 9.30 மணிக்கு ஆராதனை ஆரம்பமாகும்.

எனக்குத் திருமணமான பின்பு, 48, பிரிக்கிலின் சாலையிலிருந்த ஆராதனை ஸ்தலத்தின் முதல் தளத்தில் நானும் என் மனைவியும் வசித்துவந்தோம். பிரதி ஞாயிறன்று காலை இராயபுரத்துக்கு நானோ அல்லது போதகர் சுந்தரமோ சென்று ஆராதனையை நடத்தவேண்டியதாயிருந்தது. அந்நாட்களில் இருவரில் யார் இராயபுரம் சென்று ஆராதனையை நடத்துவது என்பதுகுறித்து முன்னரே அறியமுடியாது.

நான் ஞாயிறன்று திடீரென மாடியின் வெளிப்புறம் சென்று பார்க்க நேர்ந்தால், போதகர் சுந்தரம் தனது கைப்பையுடன் ஆலயத்தினின்று வெளியே செல்வதைப் பார்ப்பது உண்டு. அடுத்துவரும் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில், "பாஸ்டர்! யார் இன்று இராயபுரம் செல்வது?" என்று கேட்டால், "நீங்கள்தான் செல்லவேண்டும்" என்பார்.

முன்னரே இதனை அறிவித்திருப்பாரெனின், ஆராதனைக்குரிய ஆயத்தங்கள் செய்திருக்க முடியும். இதுகுறித்து ஏதும் நான் அவரிடம் கேள்வி கேட்டதில்லை. அதுமுதல் எப்போதும் ஆராதனையை நடத்த, இராயபுரம் செல்ல, காலை 5 மணிக்ெல்லாம் ஆயத்தமாய் இருக்கக் கற்றுக்கொண்டேன். தலைமைப் போதகரிடம் முறையிட்டதோ, முறுமுறுத்ததோ இல்லை.

இவ்விதப் பாதையில் செல்ல மிகுதியான தேவ கிருபை வேண்டும். தேவன் எனக்கு அதிகமான கிருபை அளித்திருந்தார். தேவனுக்கே துதி, கனம் மகிமை உண்டாவதாக. தேவஊழியர்களே! இவ்வித ஆயத்தத்தோடு நீங்கள் எப்போதும் காணப்படுகிறீர்களா? ஆராயவும்.

அப்போஸ்தல கிறிஸ்தவ சபை ஊழியத்தின் ஆரம்ப நாட்களில் பணக்கஷ்டம் அதிகம். போதகர் சுந்தரமும் இவ்விதப் பாதைகளில்தான் கடந்து
றார். ஒரு ஞாயிறன்று நான் இராயபுரம் சென்
போதகர் சுந்தரம் அவர்களிடம் ஒரு ரூபாய்
இருந்தது. அதனை அவர் என்னிடம் கொடு
ஆராதனைக்குச் செல்லச் சொன்னார். "தம்பி!
தனை முடிந்தபின்னர், காணிக்கைப் பெட்டி
திறந்து பாருங்கள். ஏதாவது பணம் இருந்
எடுத்துக்கொண்டு திரும்பி வாருங்கள்" எ
சொன்னார்.

அவ்விதமே காலை இராயபுரம் ஆராதனை
நடத்தச் சென்றேன். ஆராதனை முடிந்த
காணிக்கைப் பெட்டியைத் திறந்து பார்த்தே
அன்று அதில் 25 பைசா நாணயம்தான் இரு
என்ன செய்யமுடியும்? கர்த்தர் அன்று அதிச
வழிநடத்தினார். அங்குள்ள ஒரு விசுவாசி என்
உணவுவிடுதிக்கு அழைத்துச் சென்று உ
வாங்கிக் கொடுத்து, ஜெபவீட்டுக்குக் கொ
வந்துசேர்த்தார். எல்லாம் தேவகிருபை எ
கூறின், அது மிகையாது. இதுபோன்ற சந்தர்ப்ப
ளும், சூழ்நிலைகளும் எத்தனையோ முறை
ஊழியப் பாதையில் நேரிட்டது. அந்நாட்களி
லாம் நான் தேவனிடம் முறுமுறுத்ததோ, என் போ
ரிடம் முறையிட்டதோ கிடையாது. தேவகிரு
யைத்தான் என்னவென்று சொல்வது!

இன்றைய நாட்களில் தேவனுக்கு ஊழி
செய்யும் உங்களுக்கு இவ்விதச் சூழ்நிலைக
பட்டால் என்ன செய்வீர்கள்? அந்நேரங்களில் ம
சியாய் இருப்பதற்கு, தேவகிருபைதான் தேவை.
கள் இவ்விதத் தேவகிருபையைப் பெற்றிருக்கி
களா? ஆராயவும்.

ஞாயிறன்று ஞானஸ்நான ஆராதனை
இவ்விதமான நிலையே காணப்படும். யார் ஞா
நானம் கொடுப்பது? என்பது கடைசி நிமிட
தெரியும். அந்நேரங்களிலும் ஆயத்தமென்னு
ட்சையைத் தொடுத்தவனாக, தேவகிருபை
பெற்று வாழ்ந்தேன். தலைமைச் சபையில்
யளிப்பது, நானா அன்றி, போதகர் சுந்தரமா எ
கடைசி மணிவேளையில்தான் தெரியும். எவ்வே
யிலும் செய்தி அளிக்க நான் ஆயத்தமாய் இ
தேவன் கிருபை தந்தார்.

இவை அனைத்திற்கும் எனது திறமையையோ, ...மையோ, யுக்தியையோ, அறிவையோ, புத்தி ...யோ, ஞானத்தையோ நான் சார்ந்து வாழ்ந்தது ...லை. தேவகிருபையைச் சார்ந்தே வாழ்ந்தேன். ...ன் எனக்கு அளித்து வந்த, வருகிற கிருபைக ...ாக, கோடா கோடி ஸ்தோத்திரஞ்செலுத்துகி ...ன்.

ஒரு ஞாயிறன்று பிரசங்கம்பண்ண, அயல் ...டுப் போதகர் ஒருவர் வந்திருந்தார். அவர் ...ந்து 34 ஆம் சங்கீதத்தை மிக அழகாகவும் நேர்த்தி ...வும் வாசித்தார். அவர் வாசித்த விதத்திலே ஒரு ...பான செய்தி அடங்கியுள்ளது போன்றுள்ள ...வேகம் காணப்பட்டது.

ஆனால், அவரோ அச்சங்கீதத்தை வாசித்து ...த்தபின்னர், "கர்த்தர் இச்செய்தியை உங்களுக்கு ...ர்வாதமாக்குவாராக" என்று கூறிவிட்டுத் தன் ...க்கையில் அமர்ந்துவிட்டார். நானும், போதகர் ...ரம் அவர்களும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் ...ணடோம்.

போதகர் சுந்தரம் அவர்கள் என்னை, "தம்பி!" ...றுதான் அழைப்பது வழக்கம். அவர் என்னைப் ...த்து, "தம்பி, நீங்கள்தான் இப்போது செய்தி ...ிக்கவேண்டும்" என்றார். நானோ, "இல்லை, ...ள்தான் இப்போது செய்தி அளிக்கப்போகிறீர் ..." என்றேன். இப்படி ஒருவரையொருவர் பார்த்துச் ...ல்லிக்கொள்ள, விசுவாசிகள் எங்களை நோக்க, ...சியில் செய்தியளிக்க, நான்தான் எழுந்தேன்.

அன்று எவ்வித ஆயத்தமுமின்றி, 34 ஆம் சங்கீ ...ல் கூறப்பட்டுள்ள கருத்துக்களை அழகாகவும், ...த்தியாகவும் விவரித்துச் சொல்ல, தேவன் எனக் ...கிருபைதந்தார். நான் அளித்த சிறப்புச் செய்திக ... அதுவும் ஒன்றாகத் திகழ்ந்தது அற்புதமே! ...ம் தேவனது கிருபையே!

இன்றைய நாட்களில் சபையில் இருக்கும் ... ஊழியரிடம் இவ்விதம் செய்தியளிக்கப் ...த்தால் ஊழியர்கள் எவ்விதம் செயல்படுவர்? ...மைப் போதகரைக்குறித்துக் குறைகூறுவதோ ..., "இந்த ஊழியமும் வேண்டாம், இந்த அப் ...ஆல கிறிஸ்தவ சபையும் வேண்டாம்" என்று ...பையைவிட்டே வெளியேறிவிடுவர் அன்றோ?

தேவகிருபையைப் பெற்றவர்கள்மட்டுமே எல்லாச் சூழ்நிலைகளிலும் தாங்கள் பெற்ற அழைப்பைக் காத்துநிற்கமுடியும்.

அன்பானவர்களே! ஊழியப்பாதையில் சிறந்து விளங்க தேவகிருபைதான் வேண்டும். சிறு, சிறு இன்னல்கள், தப்பெண்ணங்கள், கண்காணிப்பு, விதிமுறைகள், சட்டதிட்டங்கள் ஆகிய இவைகள் உங்களது ஊழியத்தைத் தடை செய்யக்கூடாது. தேவகிருபையைப்பெற்று, தொடர்ந்து ஊழியத்தில் முன்னேறுவீர்களாக.

7. "*அவர்களெல்லாரிலும் நான் அதிகமாய்ப் பிரயாசப்பட்டேன்; ஆகிலும் நான் அல்ல, என்னுடனே இருக்கிற தேவகிருபையே அப்படிச் செய்தது*" (1 கொரி.15:10)

இது, பவுல் அப்போஸ்தலனுடைய சாட்சி. பேதுரு, யாக்கோபு, யோவான் ஆகியவர்களெல்லோரும் இவருக்கு முன்பாகவே ஊழியத்துக்கு வந்தவர்கள். பவுல் ஊழிய அநுபவத்தில் அவர்களெல்லாருக்கும் இளையவர்தான். எனினும், "*அவர்களெல்லாரிலும் நான் அதிகமாய்ப் பிரயாசப்பட்டேன்*" என்று கூறுவது ஆச்சரியமாய்க் காணப்படுகிறதல்லவா?

பவுலுடைய பிரயாசத்தில் மூன்று முக்கிய அம்சங்களைக் காணலாம். முதற்கண், அவரது ஊழியத்தில் அவருக்கு ஏற்பட்ட கஷ்டங்கள், நஷ்டங்கள், இன்னல்கள் ஆகும். இதனை, 2 கொரிந்தியர் 11 ஆம் அதிகாரத்தின் 23 முதல் 28 வசனங்கள் வரை வாசித்து அறியலாம். அங்கே, "*பிரயாசங்களிலும்*" என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதைக் கவனிக்கவும். இவ்வித இன்னல்கள் உங்களுக்கு ஏற்படின் நீங்கள் ஊழியத்தில் நிலைத்து நிற்பீர்களா? ஆராயவும். கர்த்தருக்கு ஊழியஞ்செய்யவேண்டுமெனின் எல்லாவற்றையும் சகிக்கக் கிருபையும், பொறுமையும்வேண்டும். அனுதினமும் மாமிசத்திற்குச் சாகவேண்டும்.

இதற்குப் பவுல் அப்போஸ்தலனுக்குக் கிடைத்த கிருபையைப்போன்று தேவன் எனக்கும் தந்திருக்கிறார். ஊழியப்பாதையின் கஷ்டங்கள், பற்றாக்குறைகள், தப்பெண்ணங்கள், வியாதிகள், பெலவீனங்கள்-

இவை எல்லாவற்றிலும் தேவன் எனக்குப் போது மான கிருபை அளித்துத் தாங்கிவந்தார்; இப்போதும் தாங்குகிறார்; இனிமேலும் தாங்குவார் என்பது உறுதி.

இரண்டாவதாக, *''இதனால் நான் தேவனுக்கும் மனுஷருக்கும் முன்பாக எப்பொழுதும் குற்றமற்ற மனச்சாட்சியை உடையவனாயிருக்கப் பிரயாசப் படுகிறேன்''* (அப்.24:16).

பவுலடியாரின் அடுத்துள்ள பிரயாசம் எது? குற்றமற்ற மனச்சாட்சியை உடையவராய் வாழ்தல் ஆகும். இது அவரது பரிசுத்த வாழ்க்கையைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது. ஊழியர்கள் அனைவரும் எப்போதும் குற்றமற்ற மனச்சாட்சியுடன் வாழப் பிரயாசப்படு வது அவசியம். பிறர் நம்மைக் குற்றப்படுத்திப் பேசலாம். அதுகுறித்துக் கவலையற்க. நம்முடைய மனம் நம்மைக்குற்றப்படுத்தக்கூடாது. அதற்குப் பரிசுத்தமான ஒரு வாழ்க்கை அவசியம். நமது மன தின் உள்ளும் புறம்பும் ஒன்றுபோல் காணப்பட வேண்டும். ஒளி ஊடுருவுமாப்போன்ற பளிங்குக்கு ஒப்பான ஒரு வாழ்க்கை ஊழியர்களுக்குத் தேவை.

''மாம்சத்திற்கேற்ற ஞானத்தோடே நடவாமல், தேவனுடைய கிருபையினால் நாங்கள் உலகத்தி லேயும், விசேஷமாக உங்களிடத்திலேயும், கபடமில் லாமல் திவ்விய உண்மையோடே நடந்தோமென்று, எங்கள் மனது எங்களுக்குச் சொல்லுஞ்சாட்சியே எங்கள் புகழ்ச்சியாயிருக்கிறது'' (2 கொரி.1:12).

இங்கு, *''எங்கள் மனது எங்களுக்குச் சொல லுஞ்சாட்சி''* என்ற கூற்றை முக்கியப்படுத்த விரும்பு கிறேன். '*திவ்விய உண்மை*' என்ற சொற்களையும் கவனிக்கவும். பரிசுத்த ஊழியத்தில் உண்மையிருத் தல்வேண்டும். மற்றவர்கள் உங்களது செயல்களைக் கண்டு குறை கூறலாம். உங்கள் மனம் உங்களைக் குறை கூறுகின்றதா? ஆராயவும். பவுலடியாரைப் போன்று பரிசுத்த ஜீவியம் செய்யப் பிரயாசப்படுங் கள்.

மூன்றாவதாக, *''எந்த மனுஷனையும் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் தேறினவனாக நிறுத்தும்படிக்கு, அவ ரையே நாங்கள் அறிவித்து, எந்த மனுஷனு[illegible] புத்திசொல்லி, எந்த மனுஷனுக்கும் எல்லா ஞா[illegible] தோடும் உபதேசம்பண்ணுகிறோம்.*

அதற்காக நான் எனக்குள்ளே வல்லமை[illegible] கிரியை நடப்பிக்கிற அவருடைய பலத்தி[illegible] போராடிப் பிரயாசப்படுகிறேன்'' (கொலோ.1:28,2[illegible]

பவுல் அப்போஸ்தலனின் மற்றுமோர் பிர[illegible] சத்தை இங்குக் காண்கிறோம். என்ன பிரயாசம்? [illegible] மனுஷனையும் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் தே[illegible] வனாக நிறுத்தும்படியுள்ள பிரயாசம்! கோ[illegible] மாறுபாடுமுள்ள சந்ததியினூடே குற்றம[illegible] ளாய், தேறினவர்களாய் நிறுத்த அவர் தேவனு[illegible] பலத்தைக்கொண்டு, போராடிப் பிரயாசப்ப[illegible]

இன்றைய நாட்களில் வாழும் ஊழியர்கள் த[illegible] ளைத் தாங்களே உத்தமராய், உண்மையாய், பரி[illegible] மாய் நிறுத்தப் பிரயாசப்படுகிறார்களில்லை. அ[illegible] கள் மற்றவர்களை எவ்விதம் தேறினவர்களாய் நி[illegible] தமுடியும்?

அன்பானவர்களே! கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை[illegible] நாம் குழந்தைகளாய் அல்ல, தேறினவர்கள[illegible] கஷ்ட நஷ்டங்கள், துன்ப துக்கங்கள், இழப்ப[illegible] தோல்விகள், வியாதிகள் என்னவரினும் சோ[illegible] போகாது, விசுவாசத்தோடே கிறிஸ்துவு[illegible] நிலைத்து, முன்னேறி வாழ்ந்து, சபை விசுவாசி[illegible] யும் கிறிஸ்துவுக்குள் தேறினவர்களாக நிறு[illegible] பிரயாசப்படவேண்டும். மேலும், இதற்காக ஊ[illegible] கள் மற்றவர்களைத் தாங்கவும், ஊக்குவிக்கவு[illegible] னேறிச்செல்லும்படியும் பிரயாசப்படவேண்டு[illegible]

கர்த்தருடைய கிருபையினால், என்னு[illegible] ஜெபமும், வாஞ்சையும், விடாமுயற்சியும் இ[illegible] என்று கூறிக்கொள்கிறேன். துன்பங்களில் நிலை[illegible] நிற்க, குற்றமற்ற மனச்சாட்சியோடு வாழ, ம[illegible] களையும் இவற்றில் தேர்ச்சி பெறும்படியாக [illegible] நிறுத்த, ஊழியர்களாகிய நாம் பிரயாசப்படுவோ[illegible]

கர்த்தர் தாமே பிரயாசப்படும் ஊழிய[illegible] நம்மை மாற்றுவாராக.

YOUR EYES SHALL SEE YOUR TEACHER
(Pastor M.K.Sam Sundaram)

"And though the Lord give you the bread adversity, and the water of affliction, yet shall thy teachers be removed into a corner any re, but thine eyes shall see thy teachers" 30:20):

The verse quoted is from King James ver-n. In this version the word 'teachers' is used, a few other translations use 'teacher' in the gular. Since the word refers to our Lord Jesus ist, the plural word cannot be the right one. Amplified Bible says, "*... but your eyes constantly behold your Teacher.*" This can taken as a promise from the Lord. If you p claiming the promise and saying, "My s shall see my Teacher", you will see the ster, who is a teacher non pereil.

In the first chapter of the Gospel accord-to St.John we read that John the Baptist answering the questions raised by the ests and Levites sent by the Pharisees to w who he was. While he was telling them ut Jesus, he saw Him pass by. At once he nted out to Him and said, *"Behold the Lamb God which taketh away the sin of the world"* hn 1:29). Two of the disciples who heard words of John, began to follow Jesus. Sub-uently they addressed Him as *"Rabbi"* aning, "Teacher" (v.38).

Jesus counselled His disciples not to let mselves be addressed as "Rabbi". The rea-is that there is only one Rabbi, who is Christ Master. All the rest are only brothers. The that should be understood is that all of us brothers and sisters, and we have no teacher r than Jesus Christ.

After Jesus washed the feet of His dis-s, He said to them, *"Ye call me Master Lord: and ye say well; for so I am. If I your Lord and Master, have washed your ye also ought to wash one another's feet. have given you an example, that ye should I have done to you"* (John 13:13-15).

In this way Jesus proved to them beyond a w of doubt that He was their Master and her.

The earlier part of Isaiah 30:20 contains a promise. "*... yet shall not thy teachers be removed into a corner anymore, but thine eyes shall see thy teachers.*" This implies that your Master and Teacher will not remain invisible or hidden from view, but He will stand so close to you that you can see Him.

I'd like to place before you three important qualities of our Master from the beautiful picture of Him drawn by the writers of the Gospels in the New Testament.

The teacher calls you by your name

"Jesus saith unto her, Mary. She turned herself, and saith unto him, Rabboni; which is to say, Master" (John 20:16).

He knows your name

This incident happened on the morning of Jesus' resurrection. Early in the morning, while it was yet dark, Mary Magdalene went to the tomb and found the stone at the entrance of the tomb removed. She ran to Peter and the disciple whom Jesus tenderly loved, told them that the body of Jesus had been taken away from the tomb and that no one knew where they had laid Him. Both the disciples came, entered the tomb and found only the shroud that Jesus' body was wrapped in. They no longer remembered the words of Jesus about His resurrection and the Scriptures concerning it. Therefore, they returned home, leaving Mary Magdalene there.

As Mary stood there weeping, she saw two angels in the tomb and they asked her why she was weeping. While she was telling them the reason, she turned around and saw Jesus standing there, but she didn't recognize Him. Jesus asked her why she was weeping and who she was looking for. Thinking that it was the gardener who was speaking to her, she requested him to tell her where he had laid the body of Jesus if he had taken it, so that she could take Him away. Then Jesus said, "Mary" in a tender tone of voice that made her recognize her Master, and forthwith she said in Hebrew, "Rabboni" meaning 'Teacher' or 'Master'.

Only people who know you intimately know your name, and only they can call you by your name. There are billions and trillions of people living all over the world, and Jesus knows the name of every individual. The people living in the world may belong to different categories such as servants of God, believers and unbelievers. Nevertheless, He knows their names and calls them by them.

In the New Testament we read that when Jesus saw Zacchaeus, a tax collector, sitting on a sycamore tree to have a glimpse of Him, He stopped there and called him by his name. He said, *"Zacchacus, make haste, and come down; for today I must abide at thy house"* (Luke 19:5). Jesus knew the name of even an unsaved man, a publican, and went with him to his house to give him salvation.

There are also other occasions when Jesus called people by their names. He called Simon Peter by his first name and mentioned even his father's name! He said, *"Simon, son of Jonas, lovest thou me more than these?"* (John 21:15). Addressing Thomas by his name, He said, *"Thomas, because thou hast seen me, thou hast believed: blessed are they that have not seen, and yet have believed"* (John 20:29).

Jesus did not fail to show his love even to Saul, the persecutor of His children. After His resurrection, He called Saul (named Paul) by his name lovingly, perhaps in a painful tone of voice and said, *"Saul, Saul, why persecutest thou me?"* (Acts 9:4).

The more popular you become, the larger the circle of people you are thronged with and it's humanly impossible to know each one's name. But, the Lord knows the name of every single creation of His, and it's an indication that He loves you, wants to have intimate fellowship with you and expects you to reciprocate.

Here, Mary Magdalene, who went to the tomb only to see the dead body of Jesus, failed to see the risen Lord. He was, as it were, hiding from her. It was only when He called her by her name, was she able to see her Master. It was then, greatly surprised and excited, that she responded to His call by addressing Him "Rabboni".

It's indeed note worthy that M Magdalene had the privilege of being the f ever to be called by her name by the risen S iour, which none of His disciples, not even Jo the beloved one who was leaning on Jes bosom, had. The reason is not far to seek. Th love she bore her Master drove her to the to even before day break. Shedding all her f and filled with a passion for her Saviour, solitary woman ran to the tomb to see corpse, but was rewarded with not only the b of seeing her Master alive, but also listening His sweet voice calling her lovingly, "Mary

There was a servant of God by nam Devadoss. Bro. Davadoss used to accomp either Pastor Sundram or me when we we visiting believers' houses. He had such a p digious memory for names that he used to me tion every single person's name in the fam and pray for them. I was simply astounded his memory for names. Yet, his memory w restricted only to some families whereas t Teacher knows the names of all the people the world because He loves them all as a fath would love his own children.

Long ago, a servant of God who was his death-bed called one of his assistants a asked him to read the first chapter of I Chronic The young man struggled to read it, and wh he read it, it was Greek to him. The dying m asked him to read it again. He stumbled a fumbled and somehow finished reading t whole chapter. The man who was sink wanted the young man to read it a third ti Then he explained to his assistant that he w amazed at God's love for His people wh made Him remember their names and put th down in the Holy Book. I Chronicles Cha 1 is proof that the Teacher knows our nam

He knows your nature

"Jesus saith unto her, Woman, why we thou? whom seekest thou? She, supposing to be the gardener, saith unto him, Sir, if have borne him hence, tell me where thou laid him, and I will take him away" (J 20:15).

Mary Magdalene was weeping because she [couldn't] find Jesus' body, and when Jesus Him[self] asked her why she was weeping, she, mis[tak]ing Him for the gardener, spoke the words [quo]ted. Her words, "I will take him away" need special attention.

No one in his or her senses would ever [thi]nk it possible to carry a dead body without [the] assistance of a few able-bodied men. She [for]got she was a woman, as frail as any woman [wou]ld be, and she never paused for a moment [to co]nsider her inability to carry a corpse be[cau]se of its sheer weight. It was her love for [Jes]us that blinded her to the truth of her frailty [and] inability. But Jesus knew the depth of her [love] for Him which had made her talk in a [sen]seless manner almost bordering on insan[ity]. Her mind was confused because of her dis[app]ointment at not finding Jesus in the tomb [whe]re she had come seeking Him so early in [the] morning.

You may be as confused as Mary was and, [in y]our confused state, you may be saying many [thin]gs which normally you won't be saying. But [Jes]us knows your nature and your every action [that] is the result of your human nature.

Let me assure you, dear child of God, that [you]r Teacher, who knows your name and your [natu]re, will not be invisible to you any more. [You]r eyes will certainly see your Teacher.

The Teacher will comfort you in your sorrow

"And when she had so said, she went her [way,] and called Mary her sister secretly, saying, [The] Master is come, and calleth for thee" (John [11:]28).

In this portion of Scripture we read about [a so]rrowful incident which took place in a [fam]ily in the town called Bethany. The family [con]sisted of three members—two sisters named [Mar]tha and Mary and their brother, Lazarus. [Jesu]s loved the family, particularly Lazarus very [muc]h (vv.3,5). Nowhere else in the Bible do [we fi]nd it mentioned that Jesus loved any one [in p]articular.

Lazarus took ill and Jesus was informed of it. The grief-stricken sisters expected Jesus to rush to their brother's side immediately so that he could get well. But that was not to be. Jesus delayed going to Bethany until He knew, even without getting news from Bethany, that Lazarus had died. The sisters were inconsolable as their only brother had passed away. They thought that even if Jesus arrived at that point of time, it would be too late, for Lazarus was dead. To the grieving sisters Jesus remained invisible.

Though late, Jesus did arrive, not only to console and comfort them in their sorrow, but to do an incredible miracle to the amazement of the Jews, and glorify the Father. The Rabbi may be invisible but, sure enough He is there by your side when you are in great sorrow. He will comfort you by His tranquil presence and demonstrate His tremendous power as the occasion demands.

His tranquil presence

"The Master is come, and calleth for thee" (v.28).

Jesus is always present at the home of sorrow and mourning. Here we see He had come to Bethany, and was met by Martha who heard that Jesus had arrived. But, Mary was still in the house weeping for the dear departed. After meeting the Lord, Martha ran to her sister Mary, told her that the Master had come and that He was asking for her.

V.33 says, *"When Jesus therefore saw her weeping and the Jews also weeping which came with her, he groaned in the spirit, and was troubled,"*. The Lord is so compassionate that He will always be moved by the tears His children shed and offers them His comforting and tranquil presence. Here we find Him being moved by the tears of Mary and the Jews who had gathered there to console the sisters.

In this verse two strong expressions are used to describe the way Jesus reacted to the very moving scene in the house where the death of a beloved young man had caused gloom and

irreparable loss. One is 'groaned in the spirit' and the other, 'troubled'.

It's natural for any one to forget Jesus on such sorrowful occasions. The general feeling is that Jesus has forsaken them. But the truth is, He is as much affected by the calamity and the resultant sorrow as the people themselves. You may think Jesus has forgotten and forsaken you. Here, in the house of Martha and Mary, we see Jesus sharing their sorrow with groaning in the spirit and being troubled beyond words.

In v.38 we read, *"Jesus therefore again groaning in himself cometh to the grave."* This is proof enough that Jesus is constantly sharing our sorrow. He groans again and again. Our friends and relatives may weep with us for a day or two, but Jesus weeps as long as we weep. He may not be physically present, but we sense His presence in the spirit and feel comforted.

Tremendous Power

"And when he thus had spoken, he cried with a loud voice, "Lazarus, come forth" (v.43).

By His word of faith, Jesus proved His infallible and mighty power. This is the difference between ***human sympathy*** and ***divine empathy***. When we visit a family who have lost their loved one and are mourning, very often we comfort the mourners by giving them a few verses from the Bible. But, Jesus comforts the bereaved by demonstrating His mighty power. Here He raised the dead! Hallelujah!

Lazarus had been dead four days. Even Martha knew that if the stone was removed from the tomb, the corpse would stink. But Jesus raised Lazarus from the dead which, to this day, remains a miracle of all miracles because, although Jesus Himself and Apostles Peter and Paul had raised the dead, none of those dead people had remained in the grave for four days.

If a miracle should take place in your life, your eyes should see your Teacher, who will comfort you with His peaceful presence and reveal His might to prove He is divine.

The Teacher will control all your situations

"And he was in the hinder part of the ship, asleep on a pillow: and they awake him, and say unto him, Master, carest thou not that we perish?

And he arose, and rebuked the wind, and said unto the sea, Peace, be still. And the wind ceased, and there was a great calm" (Mark 4:38,39).

Every one is familiar with this incident but now we need to look at it from a different perspective. Jesus said to His disciples, *"Let us go over to the other side."* And so they took a boat to go to the other side of the shore. Suddenly there arose a furious squall, and the waves dashed over the boat so that it was very nearly swamped. Jesus was in the stern of the boat, sleeping peacefully with His head on a pillow. The disciples woke Him up and said to Him; *"Master, do you not care that we are perishing?"* (V.38-Amplified Bible).

By these words of the disciples we are given to understand that they had mentally detached themselves from the Master. They didn't seem to think that whatever happened to them would also happen to Him because they were together in the same boat. They perhaps felt that Jesus would somehow escape the danger but would let them drown in the sea. Nevertheless, they cried out desperately to Him and asked Him a question which implied He was indifferent to their destiny. The question was: "Do you not care that we are going to drown?"

As I was reading this portion, the Lord gave me some beautiful thoughts. If you keep the Tamil Bible alongside the English Bible and read this portion in the Tamil version, you read the words: Jesus stood up; He saw and He said. What actually happened was, He rebuked the wind, looked at the sea, but did not command it to be quiet. Instead, He said placidly to the sea, *"Peace, be still"*. In the Amplified Bible we read, *"And He arose and rebuked the wind and said to the sea, Hush now! Be still (muzzled)!"* "Hush" is a simple word we use when children get noisy.

Jesus our Teacher is superb. He controls ery kind of situation around us. He may seem he hidden from you and you may feel that is indifferent to your struggles just as the sciples felt when they had to battle with the nd and the waves. But be assured that He ll rush to your aid. Many a time He may *mmand the sea* to be calm but certain other nes He will merely ***look at the sea*** and tell it be still.

I'd like to connect it to another incident orded in the Bible. Jairus, the ruler of the nagogue, came to Jesus with a request that would like Him to go to his house and heal s daughter who was at the point of death. He d Jesus that if He laid His hand on her, she uld live. Jesus agreed to go, but before He uld go with him, a woman who was suffering twelve long years with the issue of blood, me in the jostling crowd and touched the hem His garment. Immediately she was healed. sus was therefore delayed, and men came om Jairus' home to inform him of his ughter's death. They told him not to trouble e Master.

In this case, Jesus was prevented from ing to Jairus' house before the girl's death, d it looked as though Jesus was not on the ene but somewhere in a corner. Jesus told rus not to be afraid but believe. The news of little girl's death did not deter Jesus from ing to Jairus' house. He went and brought dead girl back to life. Hallelujah!

Whenever the Rabbi is delayed, there is a ay in your receiving a miracle. Delay should er be taken for denial. Whatever happens, us *will come* and do what you have given as impossible. He will not be hidden from r sight, and surely, your eyes will see your cher.

Your Teacher whom you will see with your eyes calls you by your name, comforts you our sorrows and controls every situation nd you. Hallelujah!

ஊழியர் பகுதி

ஜெபவீரன் ஜான் ஹைடு
9. இரட்சகர் கிறிஸ்துவின் நிறைவுக்குள்
தொடர்ச்சி

1911 ஆம் ஆண்டு இளவேனிற்காலமாகிய மார்ச் மாதம், ஜான் ஹைடு சுகவீனம் காரணமாகத் தாய் நாடு திரும்ப வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. மருத்துவர்கள் அவரைப் பரிசோதித்து அவர் மிகவும் அபாயநிலையில் இருப்பதாக அபிப்பிராயம் தெரிவித்தனர்.

அவர் முதன் முதலாக 1892 ஆம் ஆண்டு இந்தியாவுக்கு வந்தார். அவர் தன் திருப்பணியை இந்நாட்டில் தொடங்கி சுமார் இருபது ஆண்டுகளே ஆகியிருந்தன. ஆனால் இந்த ஆண்டுகள், அதிகமாய்க் கனிதந்து, இந்தியத் திருச்சபையில் வரலாற்றுச் சிறப்பு பெற்ற ஆசீர்வாதம் நிறைந்த ஆண்டுகள்.

இங்கிலாந்து நாட்டில் சற்றுத் தாமதித்தபின், ஜான் ஹைடு 1911 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 8 ஆம் தேதியன்று அமெரிக்காவிலுள்ள நியூயார்க் மாநிலத்திலுள்ள கிளிப்டன் ஸ்பிரிங்ஸ் (Clifton Springs) என்ற இடத்துக்கு விசேஷ சிகிச்சைக்காக அழைத்துச்செல்லப்பட்டார்.

இந்தியாவை விட்டுச் செல்வதற்கு முன்பே அவர் ஒருவித பயங்கரமான தலைவலியினால் பாதிக்கப்பட்டார். தாங்கக் கூடாத இந்த உபாதைக்குச் சரியான சிகிச்சையளிப்பதற்கு இந்தியாவில் நவீன மருத்துவ வசதிகள் அப்போது இல்லை. எனவே நோயின் அகோரம் தீவிரமடைந்து அவர் தலைநோவினால் சொல்லொண்ணாப் பாடுபட்டார்.

கிளிப்டன் ஸ்பிரிங்ஸ் மருத்துவமனையில் அவருடைய மண்டைக்குள் கட்டியொன்று வளர்ந்து வருவது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அது உடனடியாக அறுவை சிகிச்சை மூலம் அகற்றப்பட்ட போதிலும், அதிலிருந்து புற்று நோய்க்குரிய அறிகுறிகள் உள்ளே பரவிவருவது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. தீவிர மருத்துவ பரிசோதனைக்குப்பின் அவருக்கு ஏற்பட்டிருந்தது சார்கோமா (Sarcoma) என்ற கொடிய புற்று நோய் என்பதை, சம்பந்தப்பட்ட மருத்துவர் கண்டு பிடித்து அறிவித்தார்.

இவ்வித நோய்க்கு அதுவரையில் வைத்தியத் துறையில் சரியான பரிகாரம் கண்டுபிடிக்கப்படாத காலம் அது. அறுவை சிகிச்சையில் இருந்து ஒருவாறு பலன்பெற்று எழுந்த ஜான் ஹைடு அங்கி

ருந்து டிசம்பர் மாதம் 19 ஆம் தேதி, நார்த்தாம்ப்டன் நகரிலுள்ள தம் சகோதரி மேரி மென்சல் (Mrs.E.H. Mensel) அம்மையாரின் இல்லத்துக்குச் சென்று அவர்களின் பராமரிப்பில் இருந்தார்.

நோயின் அகோரம் சற்று தணிந்ததுபோல் முதலில் காணப்பட்டது. ஆனால் புத்தாண்டு 1912 ஜனவரியில் அவருக்கு முதுகிலும், உடலின் பக்கவாட்டிலும் அதிகமான வலிதோன்றியது. ஹைடு தனக்கு வாதநோய் (Rheumatism) ஏற்பட்டிருப்பதாக நினைத்தார். ஆனால் அவருடைய டாக்டருக்கு அது மேலும் தீவிரமாக ஹைடுவின் உடலில் பரவி வந்த சார்கோமா என்ற கொடிய புற்றுநோய் என்பது திட்டமாகப் புலப்பட்டது.

அவர் 1912 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 17 ஆம் தேதி அமைதியாக மறுமைக்குள் பிரவேசித்தார். அவருடைய சகோதரன் வில் ஹைடு என்பவரும், சகோதரி மேரி அம்மையாரும் இல்லியனாய் (Illinois) மாநிலத்தில் கார்தேஜ் (carthage) நகரில் தங்கள் குடும்பத்துக்குச் சொந்தமான பழைய வீட்டுக்கு ஜான் ஹைடுவின் உடலை எடுத்துச் செல்ல ஏற்பாடு செய்தனர்.

அங்கே அவர்களின் தந்தை பதினேழு ஆண்டுகள் சிறப்புடன் திருப்பணியாற்றிய ஆலயத்தில் அடக்க ஆராதனை நடைபெற்றது. ஆராதனை நடத்திய அந்தச் சபைக்கு குருவானவராகிய அருள்திரு. ஜே.எப்.யங். (Rev.J.F.Young) என்பவர், பக்தன் ஜான் ஹைடுவின் இளவயதில் பள்ளியில் சகமாணவனும், அவருக்கு நெருங்கிய, அன்புக்குரிய சிநேகிதருமாவார்.

ஆலயம் முழுவதும் சபையாரும், அநேகம் திருப்பணியாளர்களும் கூடியிருக்க, எல்லாரும் அங்கே வைக்கப்பட்டிருந்த ஆண்டவரின் தாசன் ஜான் ஹைடுவின் சரீரம் மெலிந்து தளர்ச்சியுற்றதாகக் காணப்பட்ட போதிலும் அவருடைய முகத்தில் ஓர் அலாதியான களையும், இனிமையும், சமாதானத்தின் நிறைவும், தளராத மனஉறுதியும் பிரதிபலிப்பதைக்கண்டு பரவசமுற்று, ஜெபநிலையில் இருந்து ஆண்டவரைத் துதித்துப் போற்றினார்கள், குருவானவர் சிறப்பான அருளுரை ஆற்ற, கூடியிருந்த எல்லாரும் ஒருமனப்பட்டவர்களாய்த் தூய ஆவியானவரின் பிரசன்னத்தை உணர்ந்தனர்.

பிப்ரவரி மாதம் 20 ஆம் தேதியாகிய அந்நாளில் கடும் குளிராகவும், வானம் மேகம் சூழ்ந்து, மப்பும் மந்தாரமுமாகக் காணப்பட்டது. ஜெபவீரன் ஜான் ஹைடுவின் சடலம் இயற்கை எழில் நிறைந்த மாஸ் ரிட்ஜ் (Moss Ridge) என்ற இடத்துக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு அங்கே அவருடைய தந்தை, தாயார் மற்றும் அவருடைய சகோதரன் எட்மண் (Edmund) ஆகியோரின் கல்லறைகளுக்கருகில் ரட்சகர் கிறிஸ்தேசு நமக்களித்துள்ள உயிர்த்தெ லின் நல்நம்பிக்கையுடன் அடக்கம் செய்யப்ப

வானத்தின் மேகங்கள் சிறிது சிறிதாகக் கலை ஆரம்பித்தன. அந்த இறுதி ஆராதனையில் பங் பெற்ற மற்றொரு திருப்பணியாளர், "இந்த மேக ளும், நிழல்களும் பறந்தோடிப் போகும். கல்லை யின் அந்தகாரமும், நிசப்தமும் விரட்டியடிக்கப்ப இந்த வீரன்—ஜெபம், துதி, ஸ்தோத்திரம் இ றையே தன் காலம் முழுவதும் தன்னுடைய ஜீவ மாகக் கொண்டிருந்த இந்த அற்புத மனிதர் ஜா ஹைடு—மரணக் கட்டுகள் அவிழ்க்கப்பட உயிர்த்தெழுந்த தேவகுமாரன் கிறிஸ்து இரட்ச சாயலில் குதித்தெழும்புவார்" என்று கூறியி கிறார்.

ஜான் ஹைடுவின் குணாதிசயங்களில் மி சிறப்பாகக் கூறப்பட வேண்டியது அவருடை வாழ்க்கையில் காணப்பட்ட பரிசுத்த தன்மை தூய்மை—ஆகும். ஜெபத்தையும் ஜெபசிந்தை யுமே அவர் தன் வாழ்க்கையின் பணியாகத்தெரி கொண்டிருந்தார். அவர் அநேக ஆத்துமாக்களை தம் பரம எஜமானுக்காக ஆதாயப்படுத்தினார் எ பது மறுக்க முடியாத உண்மையே.

ஆனால் அவருடைய ஜெப ஜீவியமும், ஆ தும மீட்புப்பணியும் அவருடைய வாழ்க்கை பரிசுத்த தன்மையையே அஸ்திபாரமாகக் கொ ருந்தது. இருதயத்தில் சுத்தமுள்ளவர்கள் பாக் வான்கள்; அவர்கள் மட்டுமே தேவனைத் தரிசி கள் என்று ஆண்டவர் கூறியிருக்கிறார். இந்த வே கம வசனத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டே நாம், பரி தமில்லாத எவனும் ஓர் சிறந்த ஆத்தும மீட்பாள (Soul winner) இருப்பது அசாத்தியம் என துணிந்து கூறலாம்.

ஜான் ஹைடு திருச்சபை ஊழியர்களிடம் அ கடி வற்புறுத்திச் சொல்லி வந்த அறிவுரை, " னையே மையமாகக் கொண்ட 'நான்', 'தான்' எ மனப்பான்மை மரிக்க வேண்டியது மாத்திரம அது கண் பார்வைக்குத் தெரியாதபடி அடக் பண்ணப்பட வேண்டும். அடக்கம் பண்ணப்ப சுயஅடிப்படை ஜீவியத்தின் (self life) துர்க்க ஆத்துமாக்களைக் கிறிஸ்துவைவிட்டு அப் துரத்தியடிக்கும்" என்பதாகும்.

அவர் பரிசுத்தம் பெறுதலைப்பற்றிய தம் சொ அனுபவங்களைப்பற்றி அதிகம் பிரசங்கித்த தெரியவில்லை, பரிசுத்தம்பண்ணப்பட்ட வா கையை அவரே நடைமுறையில் வாழ்ந்து கா

அவருடைய ஜீவியமே அவரைப் பார்ப்பவர்க கு அருளுரையாகக் காணப்பட்டது. அதைப் லவே அவர் ஜெபத்தையும், ஜெப ஜீவியத்தின் கியத்துவத்தைப்பற்றியும் அதிகம் பேசிய லை; அவற்றைப்பற்றி நீண்ட அருளுரைகள் றவில்லை. அவர் வாழ்க்கையே இடைவிடாது நிலையில் இருந்த வாழ்க்கையாக அமைந்தி தை மக்கள் பிரத்தியட்சமாகக் கண்டனர்.

அவர் ஜெபித்தார்; பரம கிருபாசனத்தண்டை ஆத்துமாக்களின் மீட்புக்காகப் பெருமூச்சுகளு தன்னுடைய ஜெபங்களையும், பரிந்துபேசு யும், மன்றாட்டுகளையும் ஏறெடுத்தார். இயேசு ஸ்துவின் இரத்தம் நம்மைக் கழுவி, எல்லாப் வங்களையும் நீக்கி நம்மைச் சுத்திகரிக்க வல்லது உண்மைக்கு அவருடைய வாழ்க்கையே மிகச் த சாட்சியாக இருந்தது.

பக்தன் ஜான் ஹைடுவின் அகால மறைவு ல உலக திருச்சபையனைத்தையும் மிகுந்த த்தில் ஆழ்த்தியது. திருச்சபை மக்களும், தலை களும், திருப்பணியாளர்களும் அவருக்காக வெகு கணகலங்கித் துக்கித்தார்கள். மறைந்த இந்த வீரனைப்பற்றி அப்போது பேசப்பட்ட, எழுதப் புகழுரைகள், பாராட்டுகள், அநுதாபச் செய்தி அனைத்தும், அவருடைய பரிசுத்தம் நிறைந்த க்கையையும், தன் பரம எஜமானுக்காகவும் ரின சிதறுண்ட ஆடுகளாகிய மக்களின் மீட்புக் வும் அவர் ஆற்றிய அரும்பணியையும், தியாகத் மைபற்றி வல்லமையான சாட்சி பகர்வனவாயி ன.

குறிப்பாக, இந்த மாவீரனின் வாழ்க்கையைப் உள்ளப்பரவசத்துடனும், நன்றிப் பெருக்குட ஆக்ஸ்போர்டு அத்தியட்சாதீனத்தின் அப்போ பேராயர் (The Bishop of Oxford) கூறிய வார்த் களை இங்கே எடுத்துரைப்பது நல்லது. "சிக்கல் நிறைந்த இம்மனித வாழ்க்கையில் சுயநலத்தை சுயவிருப்பங்களையும் அறவே விட்டொழித்த தனி மனிதனிலிருந்து புறப்பட்டு, மானசீகமாய் sterious) சுயமாய் உணரப்படாமல், அளவிட யாத நிறைவுடனும் வல்லமையுடனும் செய வும் சக்திக்கு ஈடான சக்தி வேறொன்றில்லை."

பாத்திலிருந்தே அருளப்படும் இந்த வல்ல கு உகந்த பாத்திரமாக ஜான் ஹைடு இருந்தார். வருக்கே அவர் ஆற்றிய சாதனைகளின் இரக இதுவே. தூய ஆவியானவரால் நிரப்பப்பட்டு ஜெபிக்கும்போது, பெருமளவில் மக்கள் தங் உள்ளங்களில் அசைவுபெற்றனர். முழங்கால்கள் முடங்கின. பரிசுத்த ஆவியானவர் பேசினார்.

(தொடரும்)

வேத பாடம்

சாலொமோனின் உன்னதப்பாட்டு

பாடம் 9

தொடர்ச்சி

(உன்னதப்பாட்டு 2:14-15)

14 ஆம் வசனம்

"கன்மலையின் வெடிப்புகளிலும், சிகரங்களின் மறைவிடங்களிலும் தங்குகிற என் புறாவே!" (உன்.2:14).

மணவாளன் மணவாட்டியை ஒரு புறாவுக்கு ஒப்பிட்டு அழைப்பதை இங்குக் காண்கிறோம். மணவாட்டியின் கண்கள் புறாக்கண்களுக்கு ஒப்பிடப்பட்டுள்ளதை நாம் ஏற்கனவே கற்று அறிந்துள்ளோம். இங்கு நேசர் மணவாட்டியை, "மறைவிடங்களில் தங்குகிற புறா" என்று மெச்சிப் பாராட்டுவது குறிப்பிடத்தக்கது. பரிசுத்த வேதாகமத்திலே புறாவின் அநேக குணாதிசயங்களைக்குறித்துக் காணமுடியும். அவற்றுள் சிலவற்றை இச்சம்பவத்தின் பின்னணியில் ஒப்பிட்டுக் காண்போம்.

புறா, ஓர் இளைப்பாறும் பறவை; அது புலம்புகிற பறவை; கபடற்ற பறவை; கன்மலையின் வெடிப்புகளிலும், சிகரங்களின் மறைவிடங்களிலும் தங்குகிற பறவை. இவற்றின் விளக்கத்தைக் காண்போமா?

"அப்பொழுது நான்: ஆ, எனக்குப் புறாவைப் போல் சிறகுகள் இருந்தால், நான் பறந்துபோய் இளைப்பாறுவேன்" (சங்.55:6).

இளைப்பாறுதலைப் பெற்று அநுபவிக்கும் புறாவைக்குறித்து இங்குக் காண்கிறோம். இச்சங்கீதத்தின் முதல் ஐந்து வசனங்களை வாசிக்கவும். துன்மார்க்கரின் இடுக்கண், பழிசாட்டும் பகைவரின் செயல், தாவீதுக்கு ஏற்பட்ட மரணத்திகில், பயமும் நடுக்கமும் உண்டானதால் இருதயத்தில் ஏற்பட்ட வியாகுலம், அவனை மூடும் அருக்களிப்பு இவை அனைத்தும் தாவீதுக்கு ஏற்பட்ட சஞ்சலங்கள் ஆகும். அந்நேரங்களில் தாவீது ஒரு தனிமையான இடத்திற்குச் சென்று, இளைப்பாறும் புறாவுக்கு ஒப்பாக வாழவிரும்பினான்.

சபை விசுவாசிகளும் இவ்விதமான தாங்கமுடியாத அழுத்தங்கள், துக்கங்கள் வழியாகக் கடந்து செல்லநேரும். விசுவாசிகள் இவற்றில் அவ்விதமே மூழ்கிக் கிடக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. மண

வாட்டி எப்போதும் இளைப்பாறுதலைப் பெற்று அநுபவிக்கும் புறாவுக்கு ஒப்பானவள் அன்றோ?

"நான் உங்களுக்கு இளைப்பாறுதல் தருவேன்" என்று கூறின மணவாளனாம் இயேசுவின் அன்பில் மூழ்குங்கள். இடுக்கண்களை உதறித் தள்ளி, இளைப்பாறுதலைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

"நமுட்டைப்போலும், தகைவிலான் குருவியைப்போலும் கூவினேன், புறாவைப்போல் புலம்பினேன்; ..." (ஏசாயா 38:14).

"நாங்கள் அனைவரும் கரடிகளைப்போல உறுமி, புறாக்களைப்போலக் கூவிக்கொண்டிருக்கிறோம், ..." (ஏசாயா 59:11).

காட்டுப் புறா துக்கித்துப் புலம்பும் தன்மையுடையது. காட்டுப் புறாவின் இவ்விதச்சத்தத்தை அநேகரும் கேட்டிருக்கக்கூடும். இது அழிந்து போகிற ஆத்துமாக்களுக்காக விசுவாசிகள் துக்கித்துப் புலம்பவேண்டும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. அன்பானவர்களே! இன்று உங்களில் எத்தனை பேர் நரகத்தை நோக்கி ஓடிக்கொண்டிருக்கும் மக்களுக்காக அழுது புலம்புகிறீர்கள்?

"உம்முடைய வேதத்தை மனுஷர் காத்துநடவாதபடியால், என் கண்களிலிருந்து நீர்த்தாரைகள் ஓடுகிறது" (சங்.119:136).

இயேசு கிறிஸ்துவை அறிந்தும், அவருடைய கற்பனைகளுக்குக் கீழ்ப்படியாமல் நெறிதவறி வாழும் விசுவாசிகளுக்காக அழுது புலம்பும் தன்மைக்கும் இது ஒப்பனை. இன்று எத்தனை பேருக்கு இவ்வித அநுபவமுண்டு?

விசுவாசிகள் நெறிதவறும்போது, அவர்களைத் தரக்குறைவாக எண்ணி, மற்றவர்களிடம் குறை காணும் தன்மை சபைமக்களிடம் காணப்படக்கூடாது. இவர்கள் நன்கு தேறின விசுவாசிகள் அல்லர். வழிதவறும் விசுவாசிகளை நேசித்து, அவர்களோடு பட்சமாகப்பேசி, அன்னாரை வேதவசனங்களின் வாயிலாகச் சீர்திருத்தவேண்டியது மணவாட்டியின் கடமை. அதுவே காட்டுப் புறாவின் குணாதிசயம். அவர்களுக்காக உங்களது கன்னங்களில் கண்ணீர் தாரை, தாரையாக வடியவேண்டும். இதுவே மணவாட்டியின் அநுபவம்.

"எப்பிராயீம் பேதையான புறாவைப்போல் இருக்கிறான், ..." (ஓசியா 7:11).

"பேதையான புறா" என்பது கபடற்ற புறாவின் தன்மையைக் குறிக்கும். வேறெந்த பறவைக்கும் மணவாட்டி ஒப்பிடப்படாமல், புறாவுக்கு ஒப்பி பட்டுள்ளது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. கப உன்னத குணாதிசயம் இயேசுவினிடத்தில்ம காணப்படுகிறது.

"ஆடுகளை ஓநாய்களுக்குள்ளே அனுப்புகி போல, இதோ நான் உங்களை அனுப்புகிறே ஆகையால், சர்ப்பங்களைப்போல வினாவுள்ள ளும் புறாக்களைப்போலக் கபடற்றவர்களு இருங்கள்" (மத்.10:16).

"புறாக்களைப்போலக் கபடற்றவர்களு இருங்கள்" என்று இயேசுவே இங்குக் கூறியுள் காண்க. இதில் இயேசுதான் நமக்கு முன்மாதி விசுவாசிகள் இயேசுவைப்போன்று கபடற்ற ளாய் வாழ்தல்வேண்டும்.

"பரிசுத்தரும், குற்றமற்றவரும், மாசில்லா ரும், பாவிகளுக்கு விலகினவரும், வானங்களி உயர்ந்தவருமாயிருக்கிற இவ்விதமான பிரதா ஆசாரியரே நமக்கு ஏற்றவராயிருக்கிறார்" (எபி.7:2

கரைதிறையற்றவரும், குற்றமற்றவரும், டற்றவருமான மணவாளனாம் இயேசு தம் போலுள்ள சுபாவத்தைப் பெற்றுவாழும் மண டியைத்தான் விரும்புகிறார்.

"கோணலும் மாறுபாடுமான சந்ததியின் விலே குற்றமற்றவர்களும் கபடற்றவர்களும், ளுடைய மாசற்ற பிள்ளைகளுமாயிருக்கும்படி (பிலி.2:15),

கோணலும் மாறுபாடுமுள்ள வழிகளில் கும் மக்களின் மத்தியில்தான் விசுவாசிகள் வா வருகின்றனர். இவர்கள் நடுவே குற்றமற்றவர் மாசற்றவர்களும், கபடற்றவர்களுமாய் வா விசுவாசிகள் அழைக்கப்பட்டுள்ளனர். இது காட்டுப்புறாவின் தன்மையுமாகும். இயேசு கி வும் காட்டுப்புறாவின் சுபாவத்துக்கு ஒத்தவர் அதனால் காட்டுப் புறாவைப்போன்றுள்ள க தன்மையைப்பெற்று, தம் மணவாட்டி வாழ டும் என்று மணவாளன் வாஞ்சிக்கிறார்.

"கன்மலையின் வெடிப்புகளிலும் சிகர மறைவிடங்களிலும் தங்குகிற என் புறாவே!" (உ 2:14). காட்டுப்புறா கன்மலை வெடிப்பு சிகரங்களின் மறைவிடங்களிலும் தங்கி தன்மையுடையது. ஆம், மணவாட்டி கன்ம வெடிப்புகளில்தான் காணப்படவேண்டும்.

"... அந்தக் கன்மலை கிறிஸ்துவே" (1 கொ 10:4).

'கன்மலை' என்பது கிறிஸ்து இயேசுவைக் குறிக்கின்றது. மணவாட்டி எப்போதும் கிறிஸ்துவுக்குள் வாழ்கிறவளாய்க் காணப்படுதல்வேண்டும். மணவாட்டி சபையாகிய கட்டடத்தின் மூலைக்கல் இயேசு கிறிஸ்து என்பதை அனைவரும் அறிய வேண்டும். இயேசு கிறிஸ்து பேதுருவிடம் கூறும் போது, *"இந்தக் கன்மலையின்மேல் என் சபையைக் கட்டுவேன்"* (மத்.16:18) என்றார். இங்கு அவர் பேதுருவையல்ல, தம்மையே கன்மலைக்கு ஒப்பிட்டுப் பேசினார் என்பது தெளிவு. பேதுரு கன்மலை அல்ல; காணும் ஒரு சிறு குன்றுதான் என்பதை நீங்கள் அறிந்துகொள்வீர்களாக.

இயேசு கிறிஸ்துவின் கைகளிலும், கால்களிலும், விலாப்புறத்திலும் காணப்படும் காயங்கள் கன்மலையின் வெடிப்புகளுக்கு ஒப்பனை. விசுவாசிகள் இயேசுவின் காயங்களுக்குள் எப்போதும் காணப்படவேண்டும். இது சிலாக்கியம் பெற்ற ஓர் அநுபவமாகும்.

"சிகரங்களின் மறைவிடங்களில் தங்கும் புறா" என்றும் இயேசு கிறிஸ்து தம் மணவாட்டியை அழைக்கின்றார். ஆம், சபை கிறிஸ்துவாகிய சிகரத்தின் மறைவிடங்களில்தான் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறது. *"உங்கள் ஜீவன் கிறிஸ்துவுடனே தேவனுக்குள் மறைந்திருக்கிறது"* (கொலோ.3:3) என்று வேதம் கூறுகிறது. உலகில் வாழும் மற்ற மக்களது ஜீவன் கிறிஸ்துவுக்குள் மறைத்து வைக்கப்படவில்லை. விசுவாசிகள்தான் இவ்விதச் சிலாக்கியம் பெற்றவர்கள். கிறிஸ்துவாகிய சிகரத்திற்குள் நம்முடைய ஜீவன் இருப்பதால் நாம் மிகுந்த பாதுகாப்பிற்குள் காணப்படுகிறோம். பேராபத்து ஒன்றும் மணவாட்டிக்கு ஏற்படாது.

அன்பான விசுவாசிகளே! **நீங்கள் எவ்விடத்தில் காணப்படுகிறீர்கள்? கிறிஸ்துவின் காயங்களுக்குள், அவரது ஜீவனின் மறைவுக்குள், பாதுகாப்பிற்குள் மறைந்து** காணப்படுகிறீர்களா? ஆராயவும்.

"...என் ஆத்துமா மறைவிடங்களில் உங்கள் பெருமையினிமித்தம் துக்கித்து, கர்த்தருடைய மந்தை சிறைப்பட்டுப்போனதென்று என் கண் மிகவும் அழுது கண்ணீர் சொரியும்" (எரே.13:17).

"சிகரங்களின் மறைவிடங்கள்" என்பதற்கு இன்னுமோர் பொருளும் உண்டு. மணவாட்டி கிறிஸ்துவுக்குள் வாழ்ந்து, உலக மக்களின் இரட்சிப்புக்காகத் துக்கித்து, அழுது, கண்ணீர் சிந்தவேண்டும் என்பதாம்.

"சிகரங்களின் மறைவிடம்" என்பதை, பரமேறிச் செல்லும் ஓர் அநுபவம் என்று சில வேதவிற்பன்னர்கள் கூறியுள்ளனர். எழுத்தின்படியாகப் பரலோகத்திற்குச் செல்லும் அநுபவம் அல்ல இது; கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையில் உயர்ந்து வளருகிற அநுபவமே இது. மலைகளில் அங்காங்கே சிகரங்கள் காணப்படும்; அதிலே சிற்சில இடங்கள் மிகவும் உயர்ந்து காணப்படும். அவ்விதமுள்ளதொரு உச்சநிலைக்கு மணவாட்டியின் வாழ்க்கை கிறிஸ்துவுக்குள் உயர்ந்து, வளர்ந்து காணப்படுதல் அவசியம் என்பது இதன் பொருள்.

'சிகரங்களின் மறைவிடம்' என்பது அழிந்து போகும் மனிதனுக்கு எட்டமுடியாத ஒன்று. மக்களில் ஒரு சிலர் அதில் தவழ்ந்து, தவழ்ந்து, ஏறி அதனை எட்டிப்பிடிக்கின்றனர். அதுபோல, மணவாட்டியின் வாழ்க்கை, மனிதனது அறைகூவலுக்கும் மேம்பட்டு, பாடுகளையும் உபத்திரவங்களையும் பொறுமையோடு சகித்து, உயர்ந்த வாழ்க்கையாக அமையவேண்டும் என்று மற்றுமோர் வேதாகம வியாக்கியானம் கூறுகிறது.

"உன் முக ரூபத்தை எனக்குக் காண்பி, உன் சத்தத்தை நான் கேட்கட்டும்; உன் சத்தம் இன்பமும், உன் முகரூபம் அழகுமாயிருக்கிறது" (உன்.2:14).

மணவாட்டியின் முகரூபமும், அவளது சத்தமும் கன்மலை வெடிப்புகளிலிருந்து அதாவது, நேசரின் காயங்களிலிருந்து வெளிப்படவேண்டும் என்பதை இவ்வசனம் விளக்குகின்றது. எத்துணைக் கோரமான பாடுகளை இயேசு கிறிஸ்து சகித்தார்! அவரது சரீரம் உழப்பட்ட நிலம்போலவும் அவரது காயங்கள் இரத்தத்துடன் சிவந்தும் காணப்பட்டன வன்றோ! நேசரின் பாடுகளாகிய வெடிப்புகளிலிருந்து மணவாட்டியின் முகரூபம் உருவாக்கப்படவேண்டும்.

நேச மணவாளனாம் காயங்களினாலே உருவாக்கப்பட்டு, சீராக்கப்பட்டு, நேசரது அன்பின் தோற்றத்தைப் பிரதிபலிக்கும் முகரூபத்தை மணவாட்டி பெற்றிருத்தல்வேண்டும். விசுவாசிகளின் வாழ்விலே அத்தகைய தோற்றத்தையே நேசர் எதிர்பார்க்கிறார். கோபமுகத்தையல்ல, குரூரமுகத்தையுமல்ல. அன்பும், சாந்தமும், சகிக்கும் தன்மையோடு கூடிய மகிழ்ச்சியையும், மனரம்மியத்தோடுகூடிய முகரூபத்தையும் விசுவாசிகள் வெளிப்படுத்திக் காட்டவேண்டும்.

அன்பானவர்களே! இன்றும், சில விசுவாசிகள் எத்தனை நாட்கள் உபவாசித்து ஜெபித்தும் அவர்களது முகரூபம் மாறுகிறதில்லை; அவர்கள் முகத்தில் மகிழ்ச்சி, இனிமை, சாந்தம் காணப்படுவதே இல்லை. மாறாக, கொடூரமான முகத்தோற்றத்தைப்

பிரதிபலிக்கின்றனர். கிறிஸ்துவின் காயங்களில் தாங்கள் மறைத்து வைக்கப்பட்டுள்ளனர் என்பதை இவ்விசுவாசிகள் மறந்துபோகின்றனர் போலும்!

''உன் சத்தம் இன்பமானது'' என்றார் மணவாளன். மணவாட்டி சபைக்கு இரண்டு வித சத்தம்—தொனி—உண்டு. அவை வேண்டுதலின் தொனி; நன்றியைத் தெரிவிக்கும் ஸ்தோத்திரத்தொனி ஆகும்.

''கர்த்தருக்கு ஸ்தோத்திரம்; அவர் என் விண்ணப்பங்களின் சத்தத்தைக் கேட்டார்'' (சங்.28:6).

''ஜனங்களே, நம்முடைய தேவனை ஸ்தோத்திரித்து, அவரைத் துதிக்குஞ்சத்தத்தைக் கேட்கப்பண்ணுங்கள்'' (சங்.66:8).

மேற்காணும் வசனங்களில், *''விண்ணப்பங்களின் சத்தம்''*, *''துதிக்குஞ்சத்தம்''* என்னும் வாசகங்களைக் காண்கிறோம். மணவாளனாம் இயேசு விசுவாசிகளின் ஜெபத்தொனியையும், துதிக்கும் தொனியையும் கேட்க விரும்புகிறார். **விசுவாசிகள் அவரை நோக்கி ஜெபித்து, துதித்துப் போற்றுவார்களாக.**

அன்பான விசுவாசிகளே! "உன்னுடைய ஜெபத்தையும், ஸ்தோத்திரத்தையும் நான் மெச்சிப் பாராட்டுகின்றேன்; உன்னில் பிரியமாய் மகிழுகிறேன்'' என்று நேசமணவாளன் கூறுகிறார்.

''உன் முகரூபம் அழகுமாயிருக்கிறது என்றார்'' மணவாளன் (உன்.2:14).

*''இருளிலிருந்து வெளிச்சத்தைப் பிரகாசிக்கச் சொன்ன தேவன் இயேசு கிறிஸ்துவின் முகத்திலுள்ள தமது மகிமையின் அறிவாகிய ஒளியைத் தோன்றப்பண்ணும்பொருட்டாக, **எங்கள் இருதயங்களிலே** பிரகாசித்தார்''* (2 கொரி.4:6).

தேவனுடைய மகிமையின் ஒளி இயேசுவின் முகத்தில் காணப்பட்டது. இதனை விசுவாசிகளாகிய உங்களது இருதயங்களிலே பிரகாசிக்கப்பண்ணினார் தேவன். ஆம், நீங்கள் யார்? மண்பாண்டங்களே! எனினும், இது உங்களுக்குள் காணப்படும் ஒரு பொக்கிஷம் என்று பவுல் அப்போஸ்தலன் கூறியுள்ளார். தேவனுடைய மகிமையானது உங்களுடைய முகத்தில் பிரதிபலிக்குமானால், அது அழகு பொருந்தியதாய்க் காணப்படும். உங்களுடைய முகரூபத்தின் அழகு உங்களது ஜெப வாழ்க்கையைப் பொருத்தே அமையும்.

''அவர் ஜெபம்பண்ணுகையில், அவருடைய முகரூபம் மாறிற்று, அவருடைய வஸ்திரம் வெண்மையாகிப் பிரகாசித்தது'' (லூக்கா 9:29).

இயேசு கிறிஸ்து உயர்ந்த மலைக்கு சென்று ஜெபித்தவேளையிலே அவரது முக மாறிற்று. அவருடைய வஸ்திரம் வெண்மை பிரகாசித்தது. ஏன்? அவர் தேவனோடு ஜெபி கொண்டிருந்ததால்.

பழைய ஏற்பாட்டில் மோசே 40 நாட்கள் மலையில் தேவனோடு ஜெபித்துக்கொண்டிரு போது அவனுடைய முகரூபம் அழகாய், பிரகாச மாறிற்று; ஜனங்கள் அவனைப் பார்க்க பயந்த

ஆம், தேவபிள்ளைகளே! விசுவாசிகளா நாம் மணவாளனுடைய அடிச்சுவடுகளைப் பற்றவேண்டும். அழகான மணவாளனுக்கு அழ ஒரு மணவாட்டி தேவை. ஆகவே, உங்களது ஜெ வாழ்க்கையைச் சற்று ஆராய்வீர்களாக.

உங்களுக்கு அழகு வேண்டுமா? உங்க டைய ஜெப வாழ்க்கையைப் புதுப்பியுங்கள். தே உங்களில் மகிழுவார்.

15 ஆம் வசனம்

''திராட்சத்தோட்டங்களைக் கெடுக் குழிநரிகளையும் சிறுநரிகளையும் நமக்குப் பிடி கள்; நம்முடைய திராட்சத்தோட்டங்கள் பூ பிஞ்சுமாயிருக்கிறதே'' (உன்.2:15).

இவ்வசனத்தை, இவ்வதிகாரத்தின் 13 வசனத்தின் அடிப்படையில் வாசித்தோமாயின் மணவாளனுடைய கூற்று என்பது தெளிவாகும் நரிகளும், சிறு நரிகளும் திராட்சத் தோட்டங்க கெடுப்பவை. பெரிய நரிகள் திராட்சத் தோட்ட பழங்களைத்தான் கெடுத்துப்போடும். ஆனா குழிநரிகளோ திராட்சத் தோட்டத்தின் பழங்க நோக்கிச் செல்லாது. அதன் பூக்களையும் பிஞ் ளையுமே நோக்கிச் செல்லும். இதனால் திரா தோட்டத்தின் கனிதரும் நிலைமை கெடும். திர சப் பழங்களை நரிகள் கெடுத்துப்போட்டா அதின் பூக்களாலும், பிஞ்சுகளாலும் மீண்டும் களைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். பூக்களும் பிஞ்சுக அற்றுப்போனால் திராட்சத்தோட்டத்தின் கனி மீண்டும் பெறமுடியுமோ?

''நமக்குப் பிடியுங்கள்'' என்றுள்ள சொ இந்நரிகளைப் பிடிப்பதில் மணவாளனும், மண வாட்டியும் இணைந்து செயல்படவேண்டும் பதைப் புலப்படுத்துகின்றன. திராட்சத்தோ தைப் பெரிய மிருகங்களோ அன்றி, பறவை கெடுத்துப்போடாவண்ணம் வேலியடைத்து பது எளிது. குழி நரிகளையும் சிறுநரிகளையும்

காப்பது என்பது அரிது. அதனால்தான் அவை ப் பிடிக்க, சபை மணவாளனோடு இசைந்தும் ணைந்தும் செயல்படவேண்டும்.

செத்த ஈக்கள் தைலக்காரனுடைய பரிமள லத்தை நாறிக் கெட்டுப்போகப்பண்ணும்; னத்திலும் கனத்திலும் பேர்பெற்றவனைச் ப மதியீனமும் அப்படியே செய்யும்'' (பிரசங்கி)

பரிமள தைலத்தைக் கெடுக்கும் செத்த ஈக்கள் நரிகளுக்கும் சிறுநரிகளுக்கும் ஒப்பானவை. ள தைலத்தின் சுகந்த வாசனையை இந்தச் ஈக்கள் நாறிப்போகப்பண்ணும். அதுபோல வாசிகளின் வாழ்வில் காணும் சொற்ப மதியீன அவர்களது நற்சாட்சியைக் கெடுத்துவிடும்.

பெரிய துணிகரமான பாவங்களைச் செய்யா ணம் விசுவாசிகள் எச்சரிப்போடு வாழ்ந்து, கொள்வது எளிது. ஆனால், குழிநரிகளுக்கும் நரிகளுக்கும் ஒப்பான சிற்றின்பங்கள், சிறு சிறு கள, மதியீனங்கள் வாலிபரை மட்டுமன்றி, ாசத்தில் வளர்ச்சியுற்ற முதியோரையும் தாக்கித் ததுவிடும். இவைகள் விசுவாசிகளின் வாழ்க் ின் வேரையுங்கூட விழுங்கிவிடும். ஆகை எச்சரிப்போடு வாழுவீர்களாக.

இஸ்ரவேலின் அரசனான சவுலின் வாழ்க்கை கோர் எடுத்துக்காட்டாகும். சாமுவேல் தீர்க்க தான் பலி செலுத்த வருவதாகவும், அதற்குச் ஏழுநாட்கள்வரை காத்திருக்கவேண்டும் என் ளையிட்டிருந்தார். சவுலோ 6 நாள் 23 மணி டம் வரை காத்திருந்திருந்தான்போலும்! இன் ஒரு நிமிடம் காத்திருக்கத் தயங்கி, ஆசாரியன் மே செலுத்தவேண்டிய பலியினைத் தானே த்தினான். அதன் விளைவு என்ன? இராஜ்ய தையே இழந்தான். இதுபோன்றுதான் இன்றைய விசுவாசிகளும் காணப்படுகின்றனர்.

குழிநரிகளையும் சிறுநரிகளையும் பிடித்து , சபை விசுவாசிகள் நேசருடைய ஒத்தாசை த்தான் தீரவேண்டும். அவரோடு இணைந்தே வேண்டும். அப்போதுதான் விசுவாசிகள் தங்க சொற்ப மதியீனத்தினால் தங்களுக்குள் ஏற்படும் பங்களையும் தீய சுபாவங்களையும் அகற்ற ம்.

(தொடரும்)

பெண்கள் பகுதி

ஒரு கைதி என்றாலும் காரி டென் பூம் அம்மையார் 4. சிவனிங்கன் சிறைதனிலே தொடர்ச்சி

எனினும், நான் பொறுமையாக இருக்கக் கற்றுக் கொண்டேன். *''உங்களை நிந்தித்துத் துன்பப்படுத் திப் பலவித தீமையான மொழிகளையும் உங்கள் பேரில் பொய்யாய்ச் சொல்வார்களானால் பாக்கிய வான்களாய் இருப்பீர்கள்; சந்தோஷப்பட்டுக் களி கூருங்கள்''* என்று கர்த்தர் தாமே திருவாய் மலர்ந் துள்ளபடி நான் இப்பயங்கர கொடுமையான நாட்க ளில் கர்த்தருக்குப் புதுப்பாட்டைப் பாடக்கருதி, எனது கர்த்தரைத் துதித்துப் பாட ஆரம்பித்தேன்.

இயேசு என்ற நாமத்தைக் கேட்டாலே அவர்கள் பாம்புபோல் சீறிவிழுவார்கள். கிறிஸ்தவப்பாட்டு என்றால் நாசி மக்களுக்குச் சிறிதும் பிடிக்காது. ''நீ உடனே உனது பாட்டை நிறுத்துகிறாயா அல்லது உன்னை வெறும் வயிற்றோடு இருட்டுக்கிடங்கிலே தள்ளிக் கொன்று போடட்டுமா?'' என்று எரிந்து, எரிந்து விழுவார்கள்; என்னாலோ பாடாமலும் இருக்க முடிய வில்லை. ஆகவே, அவர்கள் காதுக்குத்தப்பி, இரகசி யமாகப் பாட்டுப்பாடி, கர்த்தரைத் துதித்து வந்தேன்.

நான் சிறைக்கு வந்து, அநேக நாட்கள் கழிந்த பின்னர்தான் முதல் தடவையாக நீராடுவதற்கு அனு மதிக்கப்பட்டேன். அந்த நேரத்தில் நான் சுவிசேஷப் புத்தகங்களை ஒளித்து வைப்பதற்குப் பட்டபாடு கடவுளுக்குத்தான் தெரியும்! என்னோடுகூட நீராடு வதற்காக வந்திருந்த தோழியர் வேதாகமம் நாசி கண் ணில் படாமல் மறைத்து வைப்பதற்குப் பெரிதும் உதவினார்கள்.

ஆறுதல் அளிப்பவை

செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தார் அன்பு பொங்க அனுப்பியுள்ள பண்டம் பலகாரங்களைக் கண்ட போது உவகை கொண்டோம். அந்தச் செஞ்சிலு வைச் சங்கத்து வண்டியைக் கண்டாலே எங்களுக்கு ஒரு தனி ஆறுதல்! ஏதோ எங்களுக்காகக் கவலைப் படும் மக்களும் இக்காசினியில் உள் என்பதை அச் செஞ்சிலுவைச் சங்கம் நினைவுறுத்தியது. செஞ் சிலுவைச் சங்க ஊர்தியை உற்று நோக்கியபொழுது யுத்தந்தான் ஒரு முடிவுக்கு வந்துவிட்டதோ என்றுகூட நினைத்தேன்.

அச்செஞ்சிலுவைச் சங்கத்து வாகனம் எங்கள் வாய்க்கு ருசியான இனிப்புப் பண்டங்களைக்

கொண்டுவந்து கொடுத்து உதவியது. அப்பப்பா! இனிப்புப் பண்டத்துக்காக எவ்வளவு ஆவலோடு இருந்தேன்; இனிப்பு மிட்டாய்களையும், இனிப்பு கேக் வகைகளையும், சுவையான பிஸ்கட்டுகளையும், சின்னஞ்சிறு குழந்தையைப்போல, துண்டு துண்டாய், அணுஅணுவாய், ருசித்து, சுவைத்து உண்டேன். செஞ்சிலுவைச் சங்கம் என்றென்றும் வாழ்க!

மீண்டும் நோய்

தாய், தகப்பனற்ற அனாதைப் பிள்ளையைப் போல் அந்த இருள் செறிந்த கிடங்கில் கிடந்து வேதனைப்பட்டேன். தாங்கொணாக் குளிர் என்னை ஒண்ட ஒண்ட அடித்தது. பசி என்னை வாட்டி வதைத்தது. சிகிச்சையோ கிடைப்பது அரிதாகி விட்டது. காவற்கிடங்கெங்கும் புழுதியும் நாற்றமும் தான்! காற்றுக்கும், ஒளிக்கும் அங்கு இடம் ஏது? சுகாதாரம் என்பதை அச்சிற்றறை ஒருநாளும் கண்டதில்லை. பின்னே நோய் ஏன் அப்பாழ் அறையில் தனி ஆட்சி புரியாது?

கொடிய நோய்வாய்ப்பட்டேன். இருமி, இருமி, இருட்டறையில் கிடந்தேன். பின்னர் இருமலுக்கு அஞ்சி ஒடுங்கினேன். காரணம், இருமும்பொழுதெல்லாம் இரத்தம் கக்க நேரிட்டது. என் செய்வேன்? என்னை ஆதரிப்பதார்? ஆண்டவரை அன்றி என்னை ஆதரிப்பதற்கு அங்கு யாரும் இருந்ததில்லை. ஊடே ஊடே துவாரத்தின் வழியாக, ரொட்டித் துண்டை வீசி எறிந்து செல்வர் வேலைக்காரர். கர்த்தரோ என்னைக் கைவிடவில்லை.

காற்றாடல்

ஏழு வாரம் கழித்தபின்னர், முதல் தடவையாகக் காற்றாடுவதற்கு நான் சிறைச்சாலைத் தோட்டத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டேன். நடப்பதற்கு முடியாதபடி கால்கள் அவ்வளவு தள்ளாடின. புதிதாக நடக்கக் கற்றுக்கொள்ளும் சிறு குழந்தையைப்போல தத்தித் தத்தி, நடந்து சென்றேன்! நடப்பதே ஒரு புதுமையாகத் தோன்றியது. சரளமாக வீசும் காற்றை அனுபவிப்பதே பெரும் வினோதமாக இருந்தது.

ஆங்காங்கு ஒன்றும் இரண்டுமாகப் பூத்திருந்த பூக்களைக் கண்டு களிப்பது பெரும் விருந்து உண்டு களிப்பதுபோல் இருந்தது. ஆ! நீல ஆகாயத்தைக் கண்குளிரக் கண்டேன். கண் எட்டும் தூரம் வரை ஆகாயத்தைக் கண்கொண்டு அளந்து நின்றேன். இயற்கைவனப்பு எனக்கோர் இனிப்புப் பண்டம்போல் காட்சி அளித்தது. இயற்கை அழகை அள்ளி, அள்ளிப் பருகினேன்; வானத்து வனப்பை வாரி, வாரி உண்டேன். ஆகாயத்துக் காற்றை அகங் குளிர குடித்துப் பூரித்தேன்! ஆ! கதிரவனின் ... ஒன்றுகூட விடாமல், அத்தனையும் என் மேனி... ஏற்றேன். இயற்கை அன்னையின் மடிமீது உருண்... புரண்டு மகிழ்ந்தேன். காணக் கிடைக்காத... கண்டுகொண்டேன். காவற்கிடங்கில் ஏது கா... இதயம் விம்மக் காற்றைக் குடித்துக்குடித்துப் பூ... நின்றேன். காற்று எனக்குச் சற்றுச் சுகம் கொடு... காற்றே, உனக்கு நன்றி. காற்றைப் படைத்த ... வுளே, உமக்குக் கோடாகோடி நன்றி.

சிறையில் சிறுவர்

பால்மணம்மாறாத பச்சிளங் குழந்தைகள், ... கள் தாய்மாரோடுகூட சிறையில் அடைக்கப்... ருந்தனர். தந்தையர் அவர்களை விட்டுப் பிரி... பட்டு, வெவ்வேறு சிறைகளில் இடம் பெற்றிரு... னர். தங்கள் தந்தையாரைக் காணாத சின்னஞ்... வர்கள், "அம்மா, அப்பாவிடம் போகவேண்டு... அம்மா, அப்பா எங்கே? அப்பா வரவே மாட்... அம்மா?" போன்ற கதறல்கள் எம் செவி... துளைத்தன. இத்துயரக் குரல்கேட்டு, என் இ... லையும் மறந்து நின்றேன்.

ஊடே, ஊடே இளஞ் சிறார்கள் தங்கள் ... வைக் கனிவாயைத் திறந்து கிறிஸ்துவைப் போற்... பாடும் கீதம் என் செவியில், தேன் வந்து பாய்... போல் இருந்தது; அந்த இனிய, இளங்குரலில்... எத்துணை இன்பம்! மழலை மொழியினர் கிறி... வின் புகழைப் பாடுவதுதான் எவ்வளவு மகிழ்... இயேசு என்ற இனிய நாமத்தை இளைஞர்கள் சி... தனிலே போற்றிப்பாடி, சிறைச்சாலையின் ம... அமைதியை விரட்டும்பொழுதெல்லாம் நான் ... னையே மறந்து இன்பக் கடலில் ஆழ்ந்துவிடுவே... சிறுவர் வாயினால் சிறைச்சாலையில்கூட கிறி... வுக்குத் துதி உண்டாவதைக் கேட்பதென்... யார்தான் மகிழாதிருக்க முடியும்?

(தொடர்...)

வாலிபர் 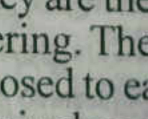 பகுதி

Forgetting and Remembering

Life is a harmonious blending of two ... posing principles. They are the principles of ... getting and remembering. These two princ... are diametrically opposed to each other; ye... are vital. One is meaningless without the ... The simple fact of implementing the cu... combination of these principles helps a be... to reach heights of spiritual life.

...ciples of forgetting

...Phil.3:13 renders thus: "*... forgetting those* ...*which are behind and reaching forth unto* ...*things which are before.*" Forgetting the ...nities that we suffer at other's hands is a ...e. Ps.41:9 says, "*yea, mine own familiar* ...*in whom I trusted, which did eat of my* ...*hath lifted up his heel against me.*" This ...reference to Judas Iscariot who betrayed ...with a customary kiss. According to II ...16:5-7, Shemei, belonging to the family ...house of Saul, cursed king David as he ...along with his men. Shemei said, "Come ...ou bloody man and thou man of Belial." ...en hurled stones at David. The servants ...vid asked him to permit them to kill the ...ant. But David with dignified bearing said, ...him curse; for the Lord had bidden him." ...when we forget these malicious acts and ...them behind, shall we be able to press to- ...the mark for the prize of the high calling ...d in Christ Jesus (Phil.3:14). The pursuit ...mark for the prize of high calling of God ...nds our absolute devotion. Here, nothing ...be allowed to hamper the runner's ...ess. Jesus has set us free from every weight ...ving us forgiveness of the past, help in the ...nt and assurance for the future.

...We stand together at the gateway of an- ...year. As we face the coming days of a ...year, we will know that each day brings ...aster's return nearer. So, let us be careful ...aside every weight and press towards the ...with singleness of heart, looking unto ...Heb.12:1,2 speak about the cloud of wit- ...s referring to the galaxy of heroes of faith ...oned in chapter eleven. The passage is ...iscent of the athletic events of ancient ...e and Rome. Warm-up weights are typi- ...sins which are to be laid aside in the se- ...competition of life. Human life is a race ...ich the believer is asked to run with pa-

...iple of Remembering

...emember the divine Leader with grati- ...Deu.32:12,13 express the lofty precept ...y, the Lord alone did lead him (Israel) ...ere was no strange god with him. The ...ed him to the high places of the earth, that he might eat the increase of the fields; and he made him suck honey out of the rock and oil out of the flinty rock.

Deu.8:2,3 lend lustre to the principle of remembering. God constantly tries to bring His children into an obedient dependence upon Him by reminding them of the dangers and difficulties to which they had been exposed and from which he delivered them. In their wilderness wandering, God provided a time for testing and discipline in order to remove all self-sufficiency and caused them to turn back to a dependence upon Jehovah. In His wisdom God knew what was in their hearts, but allowed them to choose to obey or disobey His commandments. Ultimately, He wanted to do good to them.

According to Deu.8:3 God humbled the Israelites in the wilderness, letting them suffer hunger. Miraculously He supplied them with manna from heaven. The lesson that we learn is that in the absence of all natural means, God would sustain us even by His Word. The growing doctrine of the Word and its divine origin is obvious here. The Word of the Lord is likened to bread that is manna (Num.11:6). Manna is described as a small, round, flat, fine flake-like substance like coriander seed, and it tasted like honey. If allowed to stand overnight, it bred worms. Therefore, the Israelites were to gather only one day's supply at a time, except on the sixth day.

May the Lord help us to adopt principles of forgetting and remembering that we might continue to march forward, unimpeded and undaunted.

சிறுவர் பகுதி

ஆறுதலின் தேவன்

"*நான், நானே உங்களுக்கு ஆறுதல் செய்கிறவர்*" (ஏசாயா 51:12).

கிறிஸ்துவுக்குள் அன்பான பிள்ளைகளே! இயேசு கிறிஸ்துவின் இனிய நாமத்தில் உங்களை வாழ்த்துகிறேன். இம்மாதம் காலாண்டுத் தேர்வு எழுதி முடித்து, வரும் விடுமுறை நாட்களைச் சந்தோஷமாய்க் கழிக்க ஆலோசனை செய்துகொண்டிருப்பீர்கள் என்று எண்ணுகிறேன். ஆனாலும், உங்களில் ஒரு சிலர், தங்களது வீட்டில் நிலவும் அமைதி

யற்ற சூழ்நிலையினால் கலங்கி, "ஏன் இந்த விடுமுறை" என்று அங்கலாய்த்துக்கொண்டிருக்கலாம். இந்தக் கதையின் மூலமாக ஆறுதலின் தேவனாகிய இயேசு கிறிஸ்து நிச்சயமாய் உங்கள் கண்ணீரைத் துடைத்து ஆறுதல்படுத்துவார்.

இன்னும் தேர்வு முடிய அரைமணி நேரமே இருந்தது. விடுமுறையை எதிர்பார்த்துப் பிள்ளைகள் கலைந்து செல்லவிருந்ததால், மகிழ்ச்சியுடன் ஏகக் குரலில் விடுமுறையைக் கழிக்கும்விதம் குறித்து உரையாடிக்கொண்டிருந்தனர். அவ்வேளையில் வகுப்பாசிரியர் உள்ளே வந்து, "Happy holidays! பிள்ளைகளே, இந்தக் காலாண்டுத் தேர்வில் யார் முதல் மூன்று இடங்களைப் பிடிக்கப்போகிறார்களோ அவர்களுக்கு விடுமுறை முடிந்து வந்ததும், ஒரு surprise" என்று ஆசிரியர் சொல்லும்போது, பள்ளி இறுதி மணி அடித்தது. அத்துணை மாணவர்களும் குதூகலத்துடன் கலைந்து சென்றனர்.

இரட்டையரான மோசஸ், தாமஸ் இருவரும் ஏழாம் வகுப்பு மாணவர்கள். இருவரும் படிப்பில் சுட்டி. ஆகவே, எப்பொழுதும் முதலாம் இரண்டாம் இடத்தை, மற்றொருவருக்கும் விட்டுக்கொடுக்க மாட்டார்கள். ஆனால், இந்தக் காலாண்டு பரீட்சையில் என்ன நேரிடுமோ என்று பயந்திருந்தனர். ஏனெனில், தங்கள் வீட்டில் காணப்பட்ட அமைதியற்ற சூழ்நிலையின் காரணமாக, அவர்கள் சரிவர பரீட்சைக்கு ஆயத்தமாக முடியவில்லை.

எப்படியும் முதல் மூன்று இடங்களுக்குள் வந்துவிடலாம் என்ற நம்பிக்கையிருந்ததால், உற்சாகத்துடன் வீட்டிற்கு வந்தனர். அவர்கள் பெற்றோர் இருவரும் அலுவலகம் செல்வதால் அவர்களிடம் தங்களது வீட்டின் சாவி ஒன்று எப்பொழுதுமே கையில் இருக்கும். ஆகவே சாவியைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு கதவைத்திறக்க ஓடி வந்தனர். கதவின் அருகே வந்த இருவரும், அப்படியே அதிர்ச்சியுற்று நின்றனர். அவர்களுக்கு முன்பாகக் கதவு திறந்திருந்தது. உள்ளேயிருந்து கோபமும் எரிச்சலும் நிறைந்த வார்த்தைகள் வெளியே வந்தன. நிலை குலைந்துபோன மோசசும், தாமசும் செய்வதறியாமல் திகைத்து நின்றனர்.

பின்பு, தங்களைத் திடப்படுத்திக்கொண்டு உள்ளே சென்றனர். பிள்ளைகளைக் கண்ட பெற்றோர் இருவரும் உரத்தக் குரலில் அவர்களோடு பேசத் தொடங்கினார்கள். மோசசும், தாமசும் எதும் புரிந்துகொள்ள முடியாமல் அழுதுகொண்டே உள்ளே சென்றனர். அவர்களின் அம்மா கோபத்தின் மிகுதியினால் சமையல் அறையின் பாத்திரங்களை உருட்டிக்கொண்டிருந்தார்கள். பசியோடு பள்ளியிலிருந்து வந்த பிள்ளைகளுக்கு எந்த ஆகாரமும் கொடுக்கவில்லை. தண்ணீரை மொண்டு குடித்துவிட்டு, இருவரும் முன்அறைக்கு வந்து, "C... network" பார்க்க, T.V.யின் முன்பு அமர்ந்த...

உடனே அவர்கள் அப்பா, "டேய்! ... தொலைக்காட்சிப்பெட்டியை என் அனுமதி... தொடக்கூடாது. நான் என்ன நிகழ்ச்சிகளை... அனுமதிக்கிறேனோ அவைகளை மட்டுமே ... பார்க்கவேண்டும். இப்பொழுது போய்ப் படி...' என்று கோபமாய்ப் பேசினார்.

இதைக் கேட்ட அவர்களது தாயார், "... தொலைக்காட்சியை நிறுத்தவேண்டாம்; ... T.V. பார்க்கலாம். நான் முழு அனுமதி தரு..." என்றார்கள் கோபமாக. செய்வதறியாது இ... படுக்கை அறைக்குள் சென்று அழுதுகொ... கதவை அடைத்துகொண்டனர்.

இந்த அனுபவம் அவர்களுக்குப் பு... கடந்த பத்து வருடங்களாக இதை அநு... கண்டு கலங்கிகொண்டிருந்தனர். அவர்கள் ... பாட்டி எவ்வளவோ ஆலோசனை கூறி... னில்லை. சபையின் ஊழியர்கள் அநேக... அவர்களை அநேக முறை சமாதானப்படுத்... தார்கள். ஆனாலும், ஒரு பூரண விடுதலை ... ளுக்குக் கிடைக்கவில்லை.

இருவரும் அரசாங்க உத்தியோகத்தில் ... வர்கள். ஆகவே, ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக்... பது என்பது இயலாத காரியமாய்க் காண... பிள்ளைகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை ... திருந்தும் அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் வி... கொடுக்க மனமில்லாதிருந்தனர். வருட... உருண்டோடினும் இந்நிலை மாறாமல் இருந்... தங்கள் வீட்டில் எப்பொழுது புயல் வீசப்போ... என்ற பயத்திலும் கலக்கத்திலுமே மோசசு... வாழ்ந்து வந்தனர்.

ஆனாலும், இந்த முறை எப்பொழுது... அம்மாவையோ, அப்பாவையோ சார்ந்து... இயேசு அப்பாவையே சார்ந்துகொள்ளவே... என்று முடிவு செய்தனர் பிள்ளைகள். அ... நிறுத்தி, படுக்கையில் எழுந்து உட்கா... ஜெபிப்பதற்காக முழங்காலிட்டனர். அ... தாமஸ் எழுந்துபோய் வேதாகமத்தை எடு... தான். "ஏதாவது ஆறுதலான சங்கீதம் ப... என்று வேதாகமத்தை திறந்தான். அவனு... களில் ஏசாயா 50:12 இல், "*நான், நானே உ... ஆறுதல் செய்கிறவர்*" என்னும் வார்த்தை... பட்டன. அதைப் படித்துவிட்டு, இருவ... மிட்டு அழத்தொடங்கினர். இயேசுவின் அ... கள் இருவரின் உள்ளத்தையும் நிரப்பிற்... சத்தமாய் ஜெபிக்க ஆரம்பித்தான்.

இயேசு அப்பா! உம்முடைய அன்பினால் எங் நிறைந்து, உம்முடைய வசனத்தினால் ஆறு ததியதற்காக நன்றி. எங்களுக்கு அருமை பெற்றோரைக் கொடுத்திருக்கிறீர். அதற்காக ஆயினும் அவர்களுக்கு ஞானத்தைத் தாரும். ஒருவர் புரிந்துகொள்ளவும், ஒருவருக் விட்டுக் கொடுக்கவும் உதவி செய்யும். எங்களால் தாங்க முடியாது, இயேசு அப்பா! யை நிறுத்திப்போடும்; '*நான், நானே உங்க ஆறுதல் செய்கிறவர்*' என்று சொன்னீரே! முதல் எங்கள் பெற்றோரின் சண்டைகளை சமாதானத்தைக் கட்டளையிடும் என்று ரோடு ஜெபித்தான்.

த்தோடு மோசசும், தாமசும் ஜெபித்து ருந்தபடியால் படுக்கையறையின் கதவைத் அவர்கள் பெற்றோர் உள்ளே வந்ததை வில்லை. மோசசின் உருக்கமான ஜெபம், இரு இருதயத்தையும் உருக்கிற்று. நெகிழ்ந்த உள் இருவரும் பிள்ளைகளை அணைத்துக் னர்.

மோசஸ், தாமஸ்! எங்களை மன்னித்துவிடுங் பிள்ளைகளாகிய உங்கள் உணர்ச்சிகளைப் கொள்ளாமல், எங்கள் உரிமைகளுக்காக இத் வருடங்களாக சண்டையிட்டது எவ்வளவு என்பதைப் புரிந்துகொண்டோம். இனி, ஒரு இவ்வாறு சண்டையிடமாட்டோம். எங் மாபுங்கள்'' என்று கண்ணீர் மல்கக் கூறினார் து தந்தை.

பிள்ளைகளே! என்னையும் மன்னித்துவிடுங் சண்டையிடமாட்டேன் என்று உறுதிகூறு என் இருதயத்தை இயேசு கிறிஸ்து தம் அன் நிரப்பிவிட்டார். அவர் ஒருவரே நமக்கு ஆறு செய்கிறவர் என்பதைப் புரிந்துகொண்டேன்'' கண்ணீர் ததும்பக்கூறினார்கள் அவர்கள் மோசசும், தாமசும் இயேசு அப்பாவிற்கு நன்றி தெரிவித்தனர்.

இந்தக் கதையை வாசிக்கும் பிள்ளைகளே! ஒரு உங்கள் குடும்பங்களிலும், இப்படிப்பட்ட சூறை புயல் வீசி உங்களைக் கலங்கப்பண் உங்கள் எதிர்காலமே பாதிக்கப்பட்டுவிடும் நீங்கள் எண்ணலாம். சோர்ந்துபோகாதிருங்

எல்விதமான ஆறுதலின் தேவனாகிய இயேசு *நான், நானே உங்களுக்கு ஆறுதல் செய்* என்று சொல்லி, உங்கள் குடும்பங்களில் கொண்டிருக்கும் புயலை அதட்டி, சமாதானத் கட்டளையிடுவார். ஏற்றவேளையில் உங் விடுவித்து, அமைதியைக் கொடுப்பார். விசு கள், ஆறுதலைப் பெற்று ஆனந்தமடையுங்

சாட்சிப் பகுதி

16 ஆண்டுகளுக்குப்பின் கிடைத்த வேலை

என் பெயர் ரெஜினா. எனக்கு மூன்று பெண் பிள்ளைகளும் ஒரு ஆண் பிள்ளையும் உண்டு. நான் கே.எம்.கார்டன், முதல் தெருவில் வசித்து வருகி றேன். எனது கணவர் 1991 ஆம் ஆண்டு, காலமா னார். அந்நாட்களில் நாங்கள் இயேசுவை அறியாமல் வாழ்ந்து வந்தோம்.

என் கணவர் குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தில் வேலை செய்யும்போது இறந்துபோனார். நாங்கள் குடும்பமாக 2002 ஆம் ஆண்டு, இயேசுவை ஏற்றுக் கொண்டு, இந்தச் சபையில் ஞானஸ்நானம் எடுத்து, சபையின் ஐக்கியத்தில் வாழ்ந்துவருகிறோம்.

எனது கணவருடைய வேலையை அரசாங்கம் எனக்குத்தரும்படி, நான் நமது சங்கிலி ஜெபத்தில் கலந்து, ஜெபித்துவந்தேன். இதற்காக, கடந்த வரு டம் நடந்த 40 நாட்களின் உபவாச ஜெபத்திலும் கலந்துகொண்டு, ஜெபித்துவந்தேன்.

அந்த 40 நாட்களின் உபவாச ஜெபத்தின் 26 ஆம் நாளில், நான் வேலையில் சேருவதற்கான ஆவ ணங்களை அனுப்பும்படியான உத்தரவை அரசாங் கத்திடமிருந்து பெற்றேன்.

கடந்த டிசம்பர் மாதம் 20 ஆம் தேதி, வேலை யில் சேருவதற்கான அரசு ஆணை கிடைக்க, கர்த்தர் உதவிசெய்தார். அதற்கு முந்தின நாள், எனது மூத்த மகளின் திருமண நிச்சயமும் நடந்தேற, கர்த்தர் கிருபை செய்தார். என் கணவர் இறந்து 16 ஆண்டு களுக்குப் பின்னர், நடக்க முடியாத ஒரு சம்பவத்தை நடத்தித்தந்த தேவனுக்குக் கோடா கோடி ஸ்தோத் திரம்.

கருணை அடிப்படையில் அரசு வேலை கிடைக்கச் செய்த என் அருமை தகப்பன் இயேசு வுக்கு, என் இருதயத்தின் ஆழத்திலிருந்து கண்ணீ ரோடு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், அல்லேலூயா.

ரெஜினா

சபையின் செய்திகள்

1. அப்போஸ்தல கிறிஸ்தவ தலைமைச் சபை ஊழியர்களின் கூடுகை

2008, செப்டம்பர் திங்கள் 2 ஆம் நாள் காலை 9.30 மணி அளவில், அப்போஸ்தல கிறிஸ்தவ தலை மைச் சபை ஊழியர்களின் கூடுகை கூட்டப்பட்டது.

தலைமைப் போதகர் எம்.கே. சாம் சுந்தரம் அவர்கள் துதி ஆராதனையைப் பொறுப்பேற்று நடத்தினார். பின்னர், அந்நாள் ஜெபநாளாகவே நடத்தப்பட்டது.

கடைசியில் தலைமைப் போதகர், லூக்கா 1:17 ஐ மையமாகக்கொண்டு, ஐந்து குறிப்புக்களைக் கூறினார். சத்துருக்களின் கைகளிலிருந்து விடுதலை உண்டாகும்; உயிரோடிருக்குமட்டும் ஊழியர்கள் பயமில்லாமல் வாழ்வர்; கர்த்தருடைய சமுகத்துக்கு முன்பாக ஊழியர் வாழவேண்டும்; பரிசுத்தத்தோடும் நீதியோடும் ஊழியர்கள் வாழவேண்டும்; அப்போது கர்த்தருக்கு ஊழியஞ்செய்யுமாறு தேவன் கட்டளையிடுவார் என்றுள்ள குறிப்புகளை அவ்வசனத்தின் வாயிலாக விளக்கினார்.

ஊழியர்களின் அர்ப்பணிப்பு ஜெபத்திற்குப் பின்னர், தலைமைப் போதகரின் ஜெபத்தோடு கூட்டம் ஆசீர்வாதத்துடன் முடிவடைந்தது.

2. அப்போஸ்தல கிறிஸ்தவ கிளைச் சபை போதகர்களின் மனைவிமார்களின் கூடுகை

2008, செப்டம்பர் திங்கள் 8 ஆம் நாள் காலை 9.30 மணி அளவில், அப்போஸ்தல கிறிஸ்தவ கிளைச் சபை போதகர்களின் மனைவிமார்களும், தலைமைச் சபை பெண் ஊழியர்களும் ஒருங்கே இணைந்து கூடினர்.

போதகர் ஆனந்த் அவர்கள், துதி ஆராதனையைப் பொறுப்பேற்று நடத்தினார். பின்னர், போதகர் தாமஸ்ராஜ் அவர்கள், நீதிமொழிகள் 31:23 ஐ மையமாகக்கொண்டு, மனைவிமார்களினிமித்தம் புருஷன்மார்கள் புகழப்படுகின்றனர் என்ற கருத்தில், ஆறு குறிப்புகளைப் பேசினார்.

பெண்கள், சாட்சியுள்ளவர்களாகவும் (நீதி.31:10), நம்பிக்கைக்குரியவர்களாகவும் (நீதி.31:11), பரிசுத்தமுள்ளவர்களாகவும் (நீதி.31:13), விழிப்புடையவர்களாகவும் (நீதி.31:15), சிறுமைப்படுகிறவர்கள்மேல் சிந்தையுடையவர்களாகவும் (நீதி.31:20), தங்கள் நாவை அடக்குகிறவர்களாகவும் (நீதி.31:26) இருத்தல்வேண்டும் என்று விளக்கமாகப் போதித்தார்.

ஊழியர்களின் அர்ப்பணிப்பு ஜெபத்திற்குப் பின்னர், தலைமைப் போதகரது ஆசீர்வாத ஜெபத்தோடு, மதிய உணவு வழங்கப்பட்டு, கூட்டம் ஆசீர்வாதத்தோடு முடிந்தது.

News

கூடங்குளத்தில் மேலும் 6 அணு உலைகள் நிறு... அணு ஒப்பந்தத்தால் தமிழகத்துக்கு முத... பயன்

திருநெல்வேலி மாவட்டம் கூடங்குள... 1000 மெகாவாட் மின் உற்பத்தி திறன் கொ... ரஷ்ய அணு உலைகள் ஏற்கனவே அமைக்க... உள்ளன. அணு ஒப்பந்தத்தால் இதே உற்ப... திறன்கொண்ட மேலும் 6 அணு உலைகளை ... முடியும்.

ரஷ்ய அரசு மேலும் 2 அணு உலைகளை நி... னஞ்செய்ய வாக்குறுதி அளித்துள்ளது. இத... பணிகளும் நடந்து வருகின்றன என்பது குறி... தக்கது. இந்த மின் திட்டங்களில் உற்பத்தி ... கிய பிறகு, எதிர்காலத்தில் மின்வெட்டு இருக்...

கூடங்குளத்தில் ரஷ்ய உதவியுடன் ரூ... கோடி செலவில் அணு மின் திட்டம் செயல்படு... பட்டு வருகிறது. இங்கு உற்பத்தியாகும் மின்... துக்கு யூனிட்டுக்கு ரூ.2.30 முதல் ரூ.2.40 ... கட்டணம் நிர்ணயிக்கலாம் என்று அதிகாரி... கணித்துள்ளனர்.

தினகரன் 10.09.2...

படிப்படியாக எத்தனால் பயன்பாடு முக்கி... முடிவு

எண்ணெய் இறக்குமதியை நாடு அதிக... வில் சார்ந்துள்ளது. இதைக் குறைக்க வகைசெ... தேசிய எரிபொருள் கொள்கைக்கு மத்திய அ... சரவை ஒப்புதல் வழங்கியுள்ளது. இதன்படி, 20... வீத எத்தனால் கலந்த பெட்ரோல், காட்டாமண... எண்ணெய் கலந்த டீசலை 2017 ஆம் ஆண்டுக்... விற்பனை செய்ய இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்...

தற்போது 5 சதவீத எத்தனால் கலந்த பெ... ரோல் விற்கப்பட்டுவருகிறது. அடுத்த மாதம் மு... எத்தனாலில் கலக்கப்படும் பெட்ரோலின் அ... இருமடங்காக அதிகரிக்கப்படும்.

அதே நேரத்தில், காட்டாமணக்கு எண்ணெ... கலந்த டீசலை விற்பனை செய்வதுகுறித்து ஆ... செய்யப்பட்டு வருகிறது. தவிர, இரட்டை வி... வரி வராத நடைமுறையும் உருவாக்கப்படும்.

தேசிய பயோ எரிபொருள் வாரியத்தை அ... கவேண்டும் என, சரத்பவார் தலைமையில... அமைச்சர்கள் குழு பரிந்துரை செய்தது. அ... பதிலாக, தேசிய பயோ எரிபொருள் ஒருங்கிண... கமிட்டியை, பிரதமர் தலைமையில் அ... அமைச்சரவை ஒப்புதல் கொடுத்துள்ளது.

தினமலர் 12.09...

சோதனைகள்

(கடந்த மாதம் வெளியிடப்பட்ட 'Trials' இன் தமிழாக்கம்)

நாம் எதிர்பாரா சோதனைகள் நமக்கு வரினும்,
அனுதினமும் இறைவன் நமக்கு உதவிசெய்வார்.
அவர்மேல் மட்டுமே நாம் நம்பிக்கை கொண்டால்,
அவர் அன்பின் ஒளி
என்றுமே மங்காது.
அவர் உன்னை மறந்துவிட்டார் என்று
ஒருபொழுதும் எண்ணாதே.
சிலவேளைகளில்
ஓரிரண்டு பரீட்சைகள் நமக்குத் தேவை.
ஏனெனில், எவ்வகையிலாவது நாம் பரீட்சிக்கப்படாவிடில்
நம் சகோதரனுக்கு
உதவவே முடியாத நிலை ஏற்படும்
எளிதான பாதையை
இறைவனிடம் கேளாதே.
உன் பாரங்களைச் சுமக்க
பெலனை மட்டும் கேள்.
உன் எல்லாத் துக்கங்களிலும்,
இறைவன் உன்னுடனிருப்பதைக் காண்பாய்.
அவர் அன்பும் தயவும் உள்ளவர்.
உன் சோதனைகள் யாவும் நீங்கினபின்,
"நானுங்கூட அங்கிருந்தேன்" என்று நீ கூறமுடியும்.
ஏனெனில், நீ சந்திக்கும் யாரேனும் ஒருவர்
உன் அடிச்சுவடுகளில் நடப்பதற்காக
இறைவனைத் துதிக்கும் தருணங்கள் வரும்.

Reg. Number TN/CCN/203/06-08. Licence to the post under WPP No.TN/CCN/85/06-08
Regd. Under Regis. of News paper for India No.(1)1295/57, Posting date 29th & 30th of every month.
Date of Publication : monthly, 15th of every month.
Posted at RMS/1 Patrica Channel, Egmore, Chennai-600 008.

ஏ.சி.ஏ. இலக்கிய ஊழியத்தின் சார்பாக வெளியிடப்பட்டுள்ள நூல்களின் பட்டியல்

Book - Rs.5

1. உங்கள்மீதுள்ள அபிஷேகம்
2. விசுவாசிகளின் சாட்சிகள்
3. சாட்சிகள் 60
4. உத்தம சாட்சிகள்
5. இயேசுவின் அன்பு (சாட்சிகள்)
6. எஸ்தர்
7. இயேசு கிறிஸ்து மாறாதவர்
8. ஒளி வீசும் சாட்சிகள்
9. இரயில் நிலையத்தில் இயேசு என்னைக் குணமாக்கினார்
10. இயேசு செய்த அற்புதங்கள் (சாட்சிகள்)
11. ஆவிக்குரிய வேதசத்தியங்கள்
12. தசமபாகம் கர்த்தருக்குரியது
13. Jesus Met Me in Jail
14. Spiritual Truths from the Bible
15. Tithe Belongs to God

Book-Rs.10/-

16. அநாதி கிருபை
17. கல்வாரி மரம்
18. பக்திவிருத்தி உண்டாக்கும் சாட்சிகள்
19. கர்த்தர் சிநேகிக்கிற பரிசுத்தம்
20. நீதிமான்கள்
21. கிறிஸ்துமஸ் செய்திகள்
22. இயேசு உயிர்த்தெழுந்தார்
23. நீதியின் சூரியன்
24. பரதேசிகளாகிய நாம்
25. கிறிஸ்துவ குடும்பம்
26. நித்திய பிரதான ஆசாரியர்
27. சபை சபைதானா?
28. யாக்கோபிலிருந்து உதிக்கும் நட்சத்திரம்
29. புத்தாண்டு தேவசெய்திகள்
30. விழித்திரு
31. சிலுவைக்கு அப்பால்
32. வணக்கம்
33. இரட்சிப்பின் சாட்சிகள்
34. ஜீவனுள்ள சாட்சிகள்
35. அற்புத சாட்சிகள்
36. சாட்சிகள்
37. எரி நரகத்திற்குத் தப்பினேன்
38. மாபெரும் மாற்றம்
39. நன்றியுள்ள சாட்சிகள்
40. கல்லூரியில் அற்புதங்கள்
41. நற்செய்தி கதைகள்
42. தீப ஒளி
43. வழிகாட்டும் கதைகள்
44. அந்தக் கடிதங்கள்
45. அந்த மயில்கள்
46. கனமான ஊழியம்
47. வெளிச்சம்
48. ஆத்தும நேசர்
49. ஐக்கியம்
50. கொடி
51. இன்னும் சந்தேகமா?
52. அனுதினம் அறிக்கை செய்யவேண்டியவை
53. கர்த்தர் தரும் ஆசீர்வாதங்கள்
54. மேய்ப்பரின் அறிவுரைகள்
55. முதலாம் ஆதாம்
56. ஆசீர்வாதங்களின் திறவுகோல்
57. நீரே என் மேய்ப்பர்
58. தேவ ஊழியம்
59. உத்தம ஊழியன்
60. Eternal Grace
61. The Star
62. The New Year
63. Spiritual Questions
64. The Timely Warning
65. The Blessing
66. Your Response to the Cross
67. The Power of Prayer
68. Springs in the Valley
69. A Narrow Escape from Hell

Book-Rs.15/-

70. ஏழு வார்த்தைகள்
71. இயேசுவின் வருகைக்கு ஆயத்தமாவோம்
72. இயேசு கூறின உவமைகள்
73. அதிசயமான தேவகிருபை
74. Amazing Grace of God

Book - Rs.20/-

75. என் நேசரின் சத்தம்
76. தேவனுடைய வாக்குத்தத்தச் செய்திகள்
77. வாக்குத்தத்த செய்திகள் 2004
78. வேத ஒழுங்கின்படி தேவ ஊழியம் 1
79. வேத ஒழுங்கின்படி தேவ ஊழியம் 2
80. ஆவிக்குரிய கிறிஸ்தவர்களின் வாழ்க்கை
81. நம்மை ஆசீர்வதித்து நடத்துகிற கர்த்தர்
82. புகழ்பெற்று விளங்கிய வேதாகமப் பெண்கள் 1
83. புகழ்பெற்று விளங்கிய வேதாகமப் பெண்கள் 2
84. ஒருவருக்கொருவர்
85. Successful Ministers of the Lord
86. Messages of God's Blessings 1
87. Messages of God's Blessings 2

Book - Rs.25/-

88. A Good Soldier of Jesus Christ
89. வேத ஒழுங்கின்படி தேவ ஊழியம் 3
90. வாக்குத்தத்தச் செய்திகள் 2005
91. வாக்குத்தத்தச் செய்திகள் 2006
92. தேவனுடைய ஆசீர்வாதங்களை பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்
93. வாக்குத்தத்தச் செய்திகள் 2007
94. ஜெபத்தின் வல்லமை

Book - Rs.30/-

95. நல்ல போர்ச்சேவகன்
96. ஆவிக்குரிய தேவசெய்திகள்

வேண்டுவோர் விரும்பும் நூல்களை எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். தபால் செலவு தனி

24hrs Prayer line: 26625815

Herald of Deliverance
Edited and published by Pastor.M.K.Sam Sundaram on behalf of ACA Literature Ministry
111, Brick kiln Road, Purasawalkam, Chennai -600007.
Phone: 26622388/26622775 website:www.acaprayerhouse.org

Administrative office: ACA Literature Ministry, Post Box No.3504, Chennai -600007.
Phone: 26622021 e-mail: acalm@acaprayerhouse.org
Printed by Devadas, Lord Printers, 71/A Gangaiamman Koil Street, Vadapalani, Chennai -600 026. Phone: 24728885/Cell 9841429079